

YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

Aylık Siyasi Gençlik Dergisi | Sayı: 3 | Haziran-Temmuz 2015 | 2 TL | ISSN: 2149-1208

7 HAZİRAN YASAKLARI BARAJLARI YIKTIK

AMPUL PATLADI
EZİLENLERİN
ÖZGÜRLÜK
MÜCADELESİ
KAZANDI!

**GEZİ İSYANI
2. YILINDA
AKP'Yİ SARSMAYA
DEVAM EDİYOR!**

17-25 ARALIK YOLSUZLUK VE RÜŞVET
SOMA, KOBANÊ
ÖZGECAN ASLAN
7 HAZİRAN!!!

Merhaba

Üç aylık yoğun bir seçim gündeminin ardından dergimizi sizlerle buluşturuyoruz. Seçim sürecinin bütünü AKP'nin iktidarında ciddi sarsıntılar yaratacak nitelikte gelişmelerle geçmiştir. 7 Hazirana gelen süreçte HDP ile oluşturulan ezilenlerin cephesi olan bloğun güç ve motivasyon birikimi AKP'nin korkularını derinleştirmiş ve AKP'yi hedeflerinden uzaklaştırmıştır. Bu durum AKP'nin sürecin tamamında işlettiği saldırılarını da ivmelendirmesini tetiklemiştir.

Bir TC geleneği olarak ezilenlerin yükselttiği mücadele katliamlarla, ölümlerle bastırılmaya çalışılmıştır. Gözaltına alınan, tutuklanan HDP çalışanları, seçim bürolarına yapılan bombalı saldırılar, Amed mitinginde patlayan bombalar AKP'nin kaybeden olmamak için ortaya koyduğu saldırganlıktır. Yapılan bunca saldırıya rağmen HDP'nin çalışma sürecindeki ivmesini düşürmeyi başaramamıştır AKP. HDP %13.1'lik oy oranı ile ezilenlerin kazanmaya olan güvenini tazelemiş

ve egemenlerin politikalarının dengesiyle oynamıştır.

Kaybetmenin hırsıyla seçimlerin hemen ardından Amed'de yapılan saldırılar, jet hızıyla KCK tutsaklarına verilen cezalar AKP'nin yaşanan gelişmelere karşı hazımsızlığının göstergesidir.

Bir dönemi geride bırakırken yaz sürecinin başlangıcında dergimizi hazırlıyoruz. Bu sayımız seçimlere dair değerlendirmelerimizle birlikte yaz sürecinde YDG'nin yapacağı çalışmalara dairde okurlarımıza bilgi verecektir. Genel anlamda seçim atmosferine ve özelde gençlik cephesinden seçim sürecinin nasıl geçtiğine dair değerlendirmelerimizi dergimizin bu sayısından takip edebilirsiniz. Ayrıca YDG açısından yoğun geçen yaz sürecinde yapacağımız çalışmaların pratik ve politik yönüne dair yürüttüğümüz tartışmaları takip edebilirsiniz.

Bir sonraki sayımızda görüşmek dileğiyle...

Umut ve Dirençle...

Haber Turu.....	2-4
İsyan.....	5-7
Özgür Okul.....	12-13
Forum.....	15
Festivaller.....	16-21

Kollektifin Sesi.....	22-25
Seçim Sonuçlarına Dair Birkaç Not:.....	26-30
Denge Ciwanên.....	31
Gençlikten Notlar.....	32-33
Genç Kadın.....	36-37
Bellek.....	40

İletişim

/ydgmedya
@yenidemokratgen

www.yenidemokratgenclik.net
yenidemokratgenclik@gmail.com

Nisan Yayımcılık ve

Basım Sanayi Ltd. Şti. Yönetim Yeri:

İskenderpaşa Mh. Kızıtaşı Cd. Yeşilteke Kuyulu Sk. Esin Apt. No: 19 Daire:4
Fatih/ İstanbul Tel: (0212) 531 83 06
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Murat

Çokan

Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven San. Sif. B Blok, No 366 Tel: (0212) 544 66 34

Dergimize Ulaşabileceğiniz İrtibat Büroları

Kartal: Yukarı Mh. İstasyon Cd. Niğebollu Apt. Kat: 3
Daire: 7 Tel: (0216) 652 21 41

Ankara: Mithatpaşa Cd. 31/31 Kızılay Tel: (0312) 433 10 23

İzmir: Konak Mh. 865. Sk. No: 19 13/403 Konak Tel: (0232) 484 72 83

Bursa: Atatürk Cd. C. Koruyucu İşhanı Kat:5 No: 262 Osmangazi

Mersin: Bahçe Mh. 4606 Sk. No 2/2 Akdeniz

Erzincan: Ordu Cd. Ordu İş Hani. Kat:3 No:318 Tel: (0446) 223 45 82

Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Hüseyin Güngör İşhanı Kat:1 No:2 Merkez

Yasaklamalara Rağmen 1 Mayıs İsyan Günü Oldu!

İşçi Sınıfının birlik, mücadele ve isyan günü olan 1 Mayıs ülkenin çeşitli illerinde kutlandı.

Özellikle İstanbul'da Taksim'in yasaklanması sebebiyle başta Okmeydanı, Beşiktaş olmak üzere şehrin çeşitli yerlerinde şiddetli çatışmalar yaşandı. Partizan ve YDG kitlesinin bulunduğu Okmeydanı en şiddetli çatışmaların yaşandığı yerlerden birisi oldu. TKP/ML'ye bağlı TİKKO ve TMLGB militanları da çatışmanın içerisinde yerini aldı. Ankara, İzmir, Dersim gibi birçok alanda da Partizan ve YDG kitlesi alanları doldurdu.

Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya Ölüm- süzlüğünün 42. Yılında Anıldı

Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya'nın işkencede katledilmesinin yıldönümünde çeşitli alanlarda anmalar gerçekleştirildi.

İstanbul, Ankara, İzmir, Dersim, Erzingan ve Mersin başta olmak üzere bir çok şehirde Partizan ve YDG tarafından anmalar gerçekleştirildi. YDG tarafından ise İstanbul Üniversitesi, Anadolu Üniversitesi gibi bir çok üniversitede anma örgütlendi. Ayrıca İstanbul Üniversitesi'nde yapılan anmaya polis saldırısı gerçekleştirildi. 5'i YDG'li olmak üzere 11 öğrenci gözaltına alındı.

İşçi Direnişleri Büyüyor!

Bursa'da Renault ve Tofaş işçilerinin başlattığı grev kısa zamanda Gebze, Eskişehir, İzmir, Ankara, Sakarya, Gölcük, Aksaray ve İnönü'ye yayıldı.

MESS'e bağlı Türk-Metal'in örgütlü olduğu bir çok fabrikaya yayılan grev, Renault ve Tofaş'ta işçilerin sendika ile anlaşması sonucu sona erdi.

Bedreddin Akdeniz ve Mahir Arpaçay Rojava'da Şehit Düştü

Roja'ya'da süren özgürlük savaşında 2 Birleşik Özgürlük Güçleri (BÖG) savaşçısı şehit düştü. 25 Mayıs 2015 Pazartesi günü Rojava'nın Til Xenzir bölgesi Mebruka hamlesinde BÖG savaşçısı Bedreddin Akdeniz(Ekin İnce Memed, Suphi Soreş) şehit düştü. Bedreddin Akdeniz için Kadıköy'de bir anma gerçekleştirildi.

2 Haziran 2015 Salı günü BÖG savaşçısı Mahir Arpaçay (Tamer Arda) Serakaniye cephesinde DAİŞ'e karşı savaşırken vücuduna saplanan 2 mermi sonucu şehit düştü.

Ülkenin çeşitli yerlerinde anması yapılan Mahir Arpaçay'ın cenazesi 10 Haziran Çarşamba günü İstanbul'a getirilerek defnedildi.

Deniz'ler 6 Mayıs'ta Anıldı

6 Mayıs 1972 tarihinde devlet tarafından idam edilen 3 THKO savaşçısı; Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan için anmalar gerçekleştirildi.

Üç fidan için, idam edilişlerinin 43. yıldönümünde Ankara'da mezar başı anması gerçekleştirildi.

Binlerce insanın saat 12.00'de Karşıyaka Mezarlığı'nda bir araya gelmesiyle gerçekleştirilen anmaya yapılan saygı duruşu ile başlandı. Yapılan saygı duruşunun ardından, kurumlar yürüyüşle Deniz Gezmiş'in mezarı başına geldi.

Yine, İstanbul Gümüşsuyu'nda HDP-HDK gençliğinin çağırıcılığı ile toplanan, aralarında YDG'nin de bulunduğu gençlik örgütleri Gümüşsuyu'ndan Dolmabahçe'de Denizlerin 6. Filoyu denize döktüğü yere kadar bir yürüyüş gerçekleştirildi.

Ayrıca, İzmir, Dersim ve Antakya'da da YDG ve Partizan'ın örgütleyicisi olduğu anmalar gerçekleştirildi.

Gezi 2. Yıldönümünde

İki sene önce Taksim Gezi Parkı'nda yapılmak istenen AVM projesine karşı başlayıp kısa zamanda ülke geneline yayılan Gezi İsyanı'nın ikinci yıldönümünde çeşitli eylemsellikler gerçekleştirildi.

İzmir Alsancak Meydanı, Dersim Seyit Rıza Meydanı, Bursa Setbaşı'nda, İstanbul'da İstiklal Caddesi'nde gerçekleştirilen yürüyüşlerle anıldı.

Gezi şehitlerinin ailelerinin de katıldığı eylemlerde genel vurgu, Gezi şehitlerinin mahkemelerindeki adaletsizlikler üzerine yapıldı.

Amed'de HDP Mitingine Bombalı Saldırı

5 Haziran günü Amed'de gerçekleştirilen HDP mitingi sırasında 2 ayrı patlama gerçekleşti. Gerçekleşen patlama sonucu 3 kişi yaşamını yitirken 100'ün üzerinde insan yaralandı. Patlama sonrasında alana giren polis, halka saldırdı.

Gerçekleşen patlama sonrası yapılan açıklamalarda ise trafoya dışarıdan bir müdahale sonucu patlamanın olduğu yönünde beyanlar bildiren devlet, daha sonra bomba patladığını kabul etti. Patlama sonrası gerçekleştirilen soruşturmada 1 kişi gözaltına alındı.

Adana ve Mersin'de HDP İl Merkezlerine Saldırı

18 Mayıs Pazartesi günü Mersin ve Adana'da HDP il binalarına dönük bombalı saldırı gerçekleştirildi.

Sabah saat 10.00 sıralarında saksı ve kargo paketi içerisinde gönderilen bombaların patlaması sonucu Adana'da 3 kişi, Mersin'de 1 çocuk yaralandı.

Fehmi Altınbilek Cezalandırıldı

Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya'nın yakalandığı, Ali Haydar Yıldız'ın şehit düştüğü operasyonu ve Kızılderle operasyonunu yöneten, işkenceci katil Fehmi Altınbilek uğradığı silahlı saldırı sonucu öldü.

13 Haziran'da açıklama yapan MKP, Fehmi Altınbilek'i işlediği suçlardan dolayı ölümlü cezalandırdıklarını bildirdi.

Liseliler Karneleri Yaktı!

Liseliler Yeni Demokrat Gençlik, 12 Haziran Cuma günü İstanbul'da karne yakma eylemi gerçekleştirerek; "Demokratik lise, sınavsız üniversite" talebini haykırdı.

Liseliler YDG Bursa'da da; "Katledilen çocuklarımızın alamadığı karneleri yakıyoruz" şiarıyla bir eylem gerçekleştirdi.

SİSTEMİN YÖNETME KRİZİ DERİNLEŞİYOR!

HDP'nin önümüzdeki dönemlerde alacağı siyasi randımanla beraber daha da güçleneceğine şüphe yok.

Kitlelerdeki bu umut ışığı gözle görünen bir hal alırken, reform eksikli mücadelenin bu kadar yükseldiği bir dönemde, demokratik taleplerin daha fazla sahiplenip, devrimci mücadeleye kanalize edilmesi çok daha önemli bir görev teşkil ediyor.

Ezilenlerin, siyasal alanda söz hakkı gasp edilenlerin, bir arada yürüttüğü mücadele bugün açısından egemenlerin korkularını büyütmeye yetiyor.

8 Haziran günü Türkiye yeni bir sabaha gözlerini açtı. Çetin geçen seçim süreci ve yaşanan yüzlerce saldırı, katliamların ardından, 12 Eylül faşizminin dayattığı barajı, darma duman eden HDP'nin meclise girmesiyle, Tayyip Erdoğan ve şürekâsının planları altüst oldu.

HDP'nin meclise girmesiyle başkanlık sistemi ve bir bütün planları suya düşen AKP'nin ne yapacağı tartışma konusu iken seçim süreci boyunca alanlarda devletin her türlü imkânını kullanarak ve tüm açılışları seçim propagandası haline getiren Tayyip Erdoğan ortalarda yok.

Zorlama bir balkon konuşmasının ardından, tam olarak devletin hangi merciinde kendi ifade ettiğini, tespit edemediğimiz Ahmet Davutoğlu'nun geleceği ise belirsizliğini koruyor. Hali hazırda bir sürü kaosu yaşadığı AKP'de, seçimlerden sonraki başarısızlıkta üstüne eklenince, egemenlerin krizi daha fazla derinleşmiştir.

Sandıktan koalisyon çıkması ve ülkede bir hükümetin olmaması borsalardaki düşüşü maksimize etmiş durumda. Bir taraftan komprador burjuvazinin hisseleri düşerken hükümeti kurun diye yaptığı baskılar, TÜSİAD'ın siyasi temsilcilerine

vermiş olduğu ultimatom dururken bir yandan da partilerin kendi çıkarları hâkim.

Koalisyon meselelerinde kendi çıkarlarını gözetten sistem partilerinden her gün yeni bir hamle geliyor. Bir gün koalisyon yapan ertesi gün vazgeçen partilerin kafaları karışık durumda. Şuana kadar AKP ile koalisyon yapmaya yanaşmayan MHP ve CHP cephesi kendi tabanlarını kaybetme korkusu içinde. 13 seneden beri AKP karşıtlığı üzerinden politika yapan CHP, tabanındaki aydın demokrat kesimin bir kısmını HDP'ye teslim etmiş durumdayken AKP'yle yapılacak bir koalisyon da CHP açısından büyük bir risk taşıyor. Zaten neredeyse ortak tabanı olan MHP cephesinde barış sürecinin yaratmış olduğu şovenizm algısından AKP'den geri aldığı oyları, AKP'yle yapılacak bir koalisyonda tekrar kendilerine teslim etme korkusuna kapılmış gözüküyor.

Bunca yıl ötekileştiren, kutuplaştıran politikalarla toplumu bir birine karşı zıtlıştırmış durumda olan partiler bu süreçte nasıl bir araya gelip bir hükümet oluşturur, oluşan koalisyon senaryolarını tabanına nasıl anlatır onu bilemeyiz!

Ancak bilenen bir şey var ki bu süreçte açığa çıkan ülkedeki demokrasi mücadelesinin ivme kazandığı ve hakim sınıfların krizlerinin daha da büyüyeceği.

HDP'nin barış sürecini de ustaca kullanarak silahlıların susmasıyla birlikte ortaya çıkan demokratik siyaset alanını oldukça etkili bir biçimde kullanması, özellikle Gezi İsyanı sürecinde açığa çıkan yenilikçi

ve özgürlükçü söylemleri içerisinde barındırarak, toplumun iç dinamiklerini okumuş oldu ve alternatif bir muhalefet odağı yarattı.

Toplumun farklı kesimlerini bir araya toplayan ve her kesime eşitlikçi bir politik perspektif sunan HDP, demokrasi güçlerinin yeni gözdesi haline geldi.

HDP önümüzdeki dönemlerde alacağı siyasi rاندیمانla beraber daha da güçleneceğine şüphe yok. Kitlelerdeki bu umut ışığı gözle görünen bir hal alırken, reform eksenli mücadelenin bu kadar yükseldiği bir dönemde demokratik taleplerin daha fazla sahiplenip, devrimci mücadeleye kanalize edilmesi önemli bir görevi teşkil ediyor.

Diğer yandan hakim sınıflar bu belirsizlikten ciddi anlamda etkilenmekte. Özellikle dikta rejiminin yıkılması gibi bir algı oluşturan ve bu algı piyasaları da etkilerken İsmail Katmercinin TOMA şirketinin hisseleri ciddi bir şekilde düşmüş durumda. Ayrıca AKP'nin destekçisi sermaye gruplarının hükümeti kaybetmesi, sermayenin genişlemesindeki anayasal haklarını kaybetmeleri demek ve bu tamamen özelleştirilen bir ülkede belirsizlik hakim olunan bir yere, yatırımların durması anlamına gelmekte.

Özellikle ABD'nin morgate krizinde yarı sömürge ülkelere finanse edilen dövizleri geri çekerek yükselen dolar marjının, böylesi belirsizliklerin olduğu bir piyasa koşullarında daha da yükselmesi enflasyon oranlarının daha da artmasına gebe.

Böylelikle hakim sınıfların yaşadığı ekonomik krizlerin, işçi emekçi ve ezilen tüm kesimlere,

yansıtmasıyla yeni isyanların patlak vermesi de önümüzdeki günlerde görülebilecek ihtimaller arasında. Bu süreci doğru okumak ve sürece göre şekil almakta biz devrimcilerin ana görevlerindedir.

Sendikalara İnat Yaşasın Genel Direniş

Son dönemde sermayenin saldırılarına karşı örgütlenen bir dizi sınıf direnişlerine şahit olduk. Bu kimi zaman sendikaların tabanından şekillenip sendikaları greve gitme zorunda bırakarak, kimi zamanda sendikalara rağmen hatta sendikaların bizzat kendisine karşı isyanlar teşkil etti. Bu eylemlerden bir tanesini geçmişte TEKEL işçilerinin direnişlerinde görmüş olduk.

Son dönemde de Bursa'da başlayan ve ülkenin bir bütününe sirayet eden işgallerden olan Reno'da, MESS'e karşı başlayan işçi direnişi TEKEL işçilerinin direnişine benzer nitelikte.

Patronlarla işbirliği içerisinde, işçilerin genelde sosyal yaşamlarına değil siyasal yaşamlarına yönelik çalışan ve mafyavari şekilde çalışan Türk Metal'e karşı bir isyan patladı.

MESS'in enflasyona dayalı 3 yıllık sözleşme dayatmalarına karşı 42 fabrikada Birleşik Metal İş üyesi 15 bin işçi direniş kararı aldı. Bu direniş (grev) de işçi sınıfı, Türk Metal İş'i de reddetti. Bu dönemde kendi komitelerini oluşturan işçiler, bu komitelerden oluşan ve aralarından seçilen sözcülerle MESS ile görüşmelerin sürdürdüler. Bursa Reno fabrikasında başlayan grev, ülkenin her tarafına yayıldı. Burjuva medya işçilerin sesine kulak vermese de, işçiler sos-

yal medyayı da etkin bir şekilde kullanarak, genel bir dayanışma başlatmış oldular.

İşçi sınıfının bu tutumu birçok fabrikada üretimi durdurdu. Üretimin durmasıyla kompradorların sermayesini zarara uğratan işçilere, kolluk güçleri çoğu yerde saldırdı. Birleşik Metal İş Sendika üyelerinin evi basılarak gözaltına alınsa da, egemenlerin her saldırısını işçiler nezdinde dayanışma ruhunu arttırarak ileri taşıdı.

Görünen o ki artık Metal işçilerinin direnişi, sarı sendikaları reddedip kendi sendikalarını oluşturma girişiminde buldukları bir direniş olmuştur. Yıllardır kendi çıkarlarını düşünen patronlarla kol kola hareket eden sendikalardan bıkan, daha fazla yönetimde bulunan ve kendini daha fazla ifade edebilecek organlar kurma girişiminde bulunacak. İşçi sınıfının bu direnişteki en önemli rolü fabrika işgallerinde herhangi bir kurum ya da kuruluştan bir şey beklemeden sendikayı reddederek kendini özne olarak görmesi olmuştur. Kitlelerin kendiliğinden harekete geçmesi ve bir kahraman beklemeden fabrikada üretimi durdurması, işçi sınıfının bilincindeki değişimin göstergesi olmuştur.

Sınıf hareketlerinin gelişen bu seyrinin, bu değişiminden öğrenmek gerekir.

İşçi sınıfı bu dönemde yeni bir sendikal oluşuma ihtiyacını değerlendirip daha ciddi anlamda tartışmak gerekmektedir.

DİRENİŞ MEVZİLERİNDE 1 MAYIS'TA OLMAK!

O gün 1 Mayıs'tı. 1977'de katledilen işçilerin ve tüm ezilen kesimlerin direniş geleneğinin günüyüdü. Onlar bu geleneği kolay kazandırmadılar bizlere, canla kanla kazandırdılar. O gün işçiyi köle yerine koyan patronlar bu günde aynı patronlardı ve bizlere düşen görev de işçilerle birlikte aynı o günlerdeki gibi mücadelenin bir parçası olmaktı...

Bizler Yeni Demokrat Gençlik olarak 1 Mayıs çalışmalarına başlamadan önce bir toplantı gerçekleştirerek alanlarımızda ne yapacağımızı tartışıp karar aldık. Yazılar, pankartlar, stantlar ve bildiri dağıtımları gibi kitle çalışmaları yapıp alanlarımızda çağrı yaptık. Ve 1 Mayıs günü geldiğinde, AKP'nin işçilerden emekçilerden ne kadar korktuğunu gördük ki İstanbul'da 38 bin kiralık katil görev yapıyordu.

Yola çıkmıştık, Taksim geçen senelerde olduğu gibi bu senede yasaktıydı, bunun için buluşma yerini Okmeydanı'na almıştık. Halk ve devrimci, demokrat, yurtsever kitle Okmeydanı'nda toplanmaya başlamıştı. Saat 11.00'e gelince bizde alanda çıkacak çatışmada hangi yoldaşın hangi takımda olacağını belirledik. Malzeme taşıyanlar, fişekçiler, ilkyardım vb. birçok ekip belirlendi. Ekipler belirlendikten sonra herkes kendi bulunduğu grubun içinde yürüyüşe başladı.

En önde TKP/ML TİKKO ve TMLGB militanları kalkanları ile yerini aldı. Yürüyüş başlamadan önce inisiyatif yoldaş kitleye ajitasyon çekerek, yürüyüşü başlattı. Sloganlar eşliğinde ayaklarımızı yere vura vura polisin beklediği noktaya doğru yürümeye başladık. Polis bizi

görünce direk saldırıya geçti. Biz de etraftaki tahta, çöp vs. bulduğumuz maddelerle barikatları kurduk. Düşmanın saldırısına biz de karşı saldırıyla cevabımızı verdik. Akreplerin ilerleyişini durdurmak için havai fişek ve molotof la, atılan gaz bombalarını ise tekme atıp polise geri göndererek direnişe geçtik.

Biz polisle çatışırken halk ise apartmanlardan bize; limon, süt vb. gönderiyordu. Bazı apartmanlarda sokağa sıkıştığımızda halk apartmanların kapılarını açıp bizi saklıyordu. Bir yoldaşımız ise gaz bulutu içinde kalan yaşlı bir kadını, gaz bulutunun içine girip çıkardı. Halkın bize karşı tavrı çok olumluydu. Orada niye direndiğimizi Okmeydanı halkı çok iyi biliyordu. Bunu pratiği ile de gösteriyordu.

Yokuşun aşağısında olmamıza ve yoğun gaza rağmen direnişimizi kendi irademizle sonlandırarak araçlarımızla 1 Mayıs Mahallesi'ne geçip orada gözaltına alınan yoldaşlarla ilgili bir basın açıklaması yaptıktan sonra anmaları bitirmiş olduk.

Direnişle dolu geçen 1 Mayıs'ın bizim için kötü olan tek yanı ise alandan çıkarken bir otobüsün içindeki yoldaşlarımızın gözaltına alınması ve bir birkaç yoldaşımızın yaralanması oldu. Lakin biz Yeni Demokrat Gençlik olarak militan bir gençlik örgütü olduğumuzu bir kez daha 1 Mayıs'ta göstermiş olduk.

**Yaşasın 1 Mayıs
Biji Yek Gulan**

İstanbul Sarıgazi'den Liseli Bir YDG'li

BEYAZIT'TA KAYPAKKAYA KORKUSU

Devletin Kaypakkaya korkusu, Kaypakkaya'nın katledildiği günden beri sürüyor. Onu anmak isteyenlere karşı devletin saldırıları ilk günden beri devam ediyor. Bu saldırılar ilk önce Kaypakkaya'nın mezarı başına karakol kurulmasıyla başladı ve ondan sonraki senelerde onu ananları sürekli saldırılar yapıldı. Mezarı başında yapılan anmaya katılmak, eylemlerde resmini taşımak ve her şeyden öte onun ideolojisini benimsemek, egemenler tarafından “Terör örgütü üyesi olma”, “Suçu ve suçluyu övme” vb. “suçlarla” onlarca insanın yargılanmasına sebep oldu. Bu insanlar arasında Kaypakkaya'nın kendi annesi dahi vardı.

İbrahim Kaypakkaya'yı ananlara dönük yapılan bu saldırıların en son durağı İstanbul Üniversitesi'nde gerçekleşti. 18 Mayıs günü İstanbul Üniversitesi'nde YDG'nin çağrıcılığıyla birçok devrimci, demokrat kurumun örgütleyicisi olduğu bir anma gerçekleştirilmek istendi.

Lakin anmaya daha başlanılmadan alanda bulunan pankartlar ve üzerlerindeki bahane edilerek polis saldırısı gerçekleşti. Anma yapılmak için toplanılan kitlenin olduğu alandaki pankartlar polis tarafından sökülmeye başlanınca, bizde buna karşı direnişe geçtik. Okulun içine çekilip burada barikat kurduk. Barikatın başında attığımız “Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya” sloganına diğer kurumlar ve özellikle de yurtsever gençlik coşkuyla eşlik etti. Biz barikatın arkasında iken bu sefer polis arka taraftan dolaşıp bize oradan saldırmaya başladı. En son bir koridorda sıkışınca polisin işkencesi de başlamış oldu.

Koridorda önce kadın arkadaşlarımızın saçından çekilip yumruklar ve tokatlar atıldı. O kargaşa sırasında kadın arkadaşlar tacize de uğradılar.

Kadınlara vurulduğunu görüp olaya müdahale ettiğimizde ise, polisin şiddeti bu sefer bize döndü. İlk kargaşada yumruklama ile başlayan şiddet, kargaşanın biraz dinmesi ve koridordaki öğrencilerin gözaltına alınmasıyla, bu sefer daha sistematik bir hale getirildi. Önce hepimize ters kelepçe yapıldı. Ters kelepçe yapılması yüzünden hepimizin bileklerinde kesikler meydana geldi. Kelepçelendikten sonra ise; kolun üst kısmı ile bilek arasına cop sokularak yüzümüz yere bakar ve çömelmiş bir şekilde yürütülmeye zorlandık. Bu pozisyonda iken “Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya” diye slogan atmaya başlayınca bu sefer sırasıyla polisler tarafından tekme, tokat, cop ve yumruklarla darp edildik.

O pozisyonda, yürüyemediğimizi söylediğimizde ise kollek tarafından “Bizim canımız öyle istiyor, biz nasıl istersek öyle yürüyeceksiniz” denilerek yürümeye devam ettirildik. Hatta daha sonra kafamızı kaldırıp slogan atarsak kolumuzu kırmakla tehdit edip, tehdidini kanıtlamak istercesine kollarımıza baskı uygulandı. En son çıkış kapısına doğru giderken yanımızda bulunan polis, kendi yanında olan polise “Burada kamera var mı?” diye sorduktan sonra yüzümüze tekme ve diz atmaya başladı. Ters kelepçe takılıp, kafamız öne doğru eğikken bize yapılan işkenceyi görüp buna sesini çıkartan arkadaşlarımız dahi o sırada gözaltına alındı.

Gözaltına alındıktan sonra şiddet devam etti ve gözaltı otobüsünde herkese sırasıyla coplarla vuruldu. Hatta bir arkadaşımızın direk gözüne copla vurularak işkence uygulandı. Gözaltı otobüsünde, saatlerce ters kelepçeli şekilde bekletildikten sonra doktora getirildik. Burada ise, doktor tarafından koridorda ve ayaküzeri bir şekilde “tedavi” edildik. Buradaki işler bitirilip nezarethaneye getirildiğimizde ise polisin yüzü yumuşayarak “babacan” tavırlarla ajanlaştırılmaya çalışıldık.

Kaldığımız tek kişilik hücrelerden alınan iki yoldaşımız avukat görüşme odasına götürüldü. Orada tek tek yoldaşlarımız ile görüşen polis önce “babacan” tavırlarıyla bizle abi-kardeş gibi muhabbet etmek istediğini söyledi. Arkadaşlarımızın hiç bir şekilde konuşmayacaklarını belirtmesinden sonra bu sefer 1 Mayıs vb. gibi eylemlerdeki fotoğraflar gösterilerek tehdit edildi. Oda yetmeyince, “Niye konuşmuyorsun? Yoksa kendini ifade mi edemiyorsun?” vb. söylemlerle tahrik edilmeye çalışıldı. Ama yoldaşlarımızın duruşlarından kaynaklı, ajanlaştırmanın bir işe yarayamayacağını anlayan polis, yoldaşlarımızı geri nezarethaneye koymak zorunda kaldı.

Gözaltına alınırken, çevik otobüsünde, hastanede ve nezarethanede bize karşı yapılan bütün baskıların sebebinin bizler çok iyi bilmekteyiz. Çünkü egemenler şunu çok iyi biliyor; özellikle halk gençliği İbrahim Kaypakkaya'yı savunup, onun düşüncelerini benimsedikçe onların zulüm tahtları sarsılacak. Bizde şunu çok iyi biliyoruz ki İbrahim'i daha fazla sahiplenerek, onun düşüncelerini daha iyi anladıkça, onların tahtlarını sarsmakla yetinmeyip, onları o tahtlarından alaşağı edeceğiz.

İstanbul'da Bir YDG'li

ADALETSİZLİĞİN ADI 'GÜVENLİK' OLMUŞ! ALİ İSMAİL KORKMAZ MÜCADELEMİZDE YAŞIYOR

Gezi İsyanı Nedir?

Gezi İsyanı; tacize, tecavüze karşı direnen kadınların öfkesidir.

Gezi İsyanı; uyuşturucu ile yozlaştırılmak istenen gençliğin sesidir.

Gezi İsyanı; her alanda ötekileştirilen LGBTİ'lerin çılgılığıdır.

Gezi İsyanı; sistem tarafından yok sayılanların yine sisteme kafa tutması, üstüne üstüne yürümesidir.

Gezi İsyanı; Abdullah'ın, Mehmet'in, Ethem'in, Medeni'nin, Ahmet'in, Hasan Ferit'in, Ali İsmail'in ve 15'inde Berkin'in yüreklere gömülme öyküsüdür.

10 Temmuz 2015 Cuma günü, yüreklerimize gömülen 19'unda Eskişehir'de polisler ve faşist esnaf tarafından dövülerek katledilen Ali İsmail Korkmaz'ın ölümsüzlüğünün yıldönümü...

Nasıl katledildi Ali İsmail?

Eskişehir'de Gezi direnişine katılan Ali İsmail Korkmaz, 2 Haziran 2013 gece yarısı polisten kaçarken Yunus Emre Caddesi'ndeki sokağa girmiş, buradaki ekme fırınının önünde bekleyen eli sopalı esnaf ve polislerin faşist saldırısına uğramıştı. Özellikle başına ağır darbeler almış olan Ali İsmail, daha sonra hastaneye gittiğinde detaylı inceleme yapılmadan evine yollanmıştı. Sonrasında konuşmada ve hatırlamada güçlük çekmeye başlayan Ali İsmail'e Eskişehir Devlet Hastanesi'nde beyin kanaması teşhisi konmuştu. 37 gün boyunca komada kalan Ali İsmail, 10 Temmuz 2013'te ölümsüzleşmişti.

Polis, o gün Ali İsmail'in dövüldüğü sokak ve çevresindeki 30 kameranın görüntülerini toplamıştı.

Ali İsmail'i öldüresiye dövenlerden İsmail Koyuncu ve akrabaları Ramazan Koyuncu, Muhammet Vatansever, Ebubekir Harlar ve polis Mevlüt Saldoğan tutuklanmıştı.

Olay yerinde bulunan diğer üç polisin ise tutuksuz yargılanmasına karar verilmişti.

Ali İsmail'i detaylı incelemeye almayan doktor hakkında da "Taksirle Ölüme sebebiyet verme" suçundan dava açılmıştı. Ancak suçsuz bulunmuş ve yapılan onca itiraza rağmen yargı süreci kapanmıştı.

Dönemin adalet bakanı Sadullah Ergin, ailelerin avukatlarının "örgüt bağlantılı" olduğunu öne sürmüştü(!)

Saldırı görüntüleri ortaya çıkmadan önce de Eskişehir valisi Güngör Azim Tuna, Ali İsmail'i polisin değil arkadaşlarının dövdüğünü söylemişti(!)

İlk Duruşmada Neler Olmuştu?

Duruşma Eskişehir'de görülecekti fakat davanın görüleceği şehir güvenlik açısından tehlikeli bulunduğundan mahkeme Kayseri'ye alındı. Bu durum oldukça ilginçti. Çünkü Eskişehir bu tür davalarda özellikle tercih edilen bir şehir durumundaydı. Uğur Kaymaz, Bahtiyar Aydın, Çoban Vezir gibi birçok gerilimli davaların Eskişehir'de görülmesi uygun bulunmuştu.

Mahkemede söz alan katillerin avukatı Selamet Şen, "kasten adam öldürme" suçunu kabul etmeyip "ağır yaralama" suçu ile yargılanmalarını istemişti. İlk duruşmada bir karar çıkmayıp mahkeme 12 Mayıs'a ertelenmişti.

İkinci Duruşmada Neler Olmuştu?

12 Mayıs'ta görülen ikinci duruşmada mahkeme tutuklu sanıkların tutukluluklarının devamına karar vermişken, Ali İsmail'i dövenler arasında olduğu Kesinleşen polis Yalçın Akbulut ve diğerlerinin ise "tutuksuz" yargılanmasının devam etmesine karar verilmişti.

Üçüncü Duruşmada Neler Olmuştu?

14 Temmuz'da Kayseri'de görülen üçüncü duruşmada TİB'den gelen kayıtlarla hazırlanan bilirkişi raporunda katillerin yaptıkları görüşmeler tek tek araştırılıp ortak te-

lefon görüşmelerinin bulunduğu saptanılmıştı.

Katillerin avukatları bu duruşmada kameradaki kişinin Ali İsmail olduğunu reddedip Ali İsmail'in merdivenden düşerek öldüğünü belirtmişlerdi. Bu reddetme üzerine kamera görüntüleri TÜBİTAK'a gönderilmiş, Ali İsmail olduğu kesinleşip rapor edilmiş ve kameralara dışarıdan müdahale olduğu belirtilmişti.

Skandallar bitmemiş, son tekme atan polis Mevlüt Saldoğan'ın Ali İsmail'e tekme attığı ayağı için "sağ ayak bileğinde çatlak" şeklinde rapor almış ve eylemcilerden şikayetçi olmuştu.

Yine Mevlüt Saldoğan'ın telefonunda AKP Batman milletvekili Ziver Özdemir ile sık sık görüşme yaptığı ortaya çıkmıştı.

Dördüncü Duruşmada Neler Olmuştu?

Kayseri'de görülen dördüncü duruşmada TÜBİTAK'ın iyileştirdiği ve incelediği darp anına dair kamera kayıtları izlendi. Katillere tek tek görüntülerdeki Kişilerin onlar olup olunmadığı sorulmuştu. Oldukça net olan görüntülerde yer aldıklarını Hüseyin Engin dışında hepsi kabul etmek zorunda kalmıştı.

Ailenin avukatlarının ısrarla dile getirdiği Yalçın Akbulut'un tutuklu yargılanması talebi reddedilmişti.

Diğer tutukluların tutukluluk hallerinin devam edeceği bildirilmişti.

Beşinci Duruşmada Neler Olmuştu?

Beşinci duruşmada savcı sadece Ali İsmail'e son tekme atan polis Mevlüt Saldoğan hakkında "kasten adam öldürme" suçuyla müebbet istemişken diğerlerinin "kasten yaralama" ile cezalandırılmasını talep etmişti.

Polislerden Şaban Gökpinar ve Hüseyin Engin hakkında ise beraat istenmişti.

Son tekme atan polis Mevlüt Saldoğan kendini "Bugün bu ülkenin Sayın Cumhurbaşkanı, Başbakan'ı Gezi'nin bir darbe girişimi olduğunu söylüyor. Ben bu darbeyi bastırmakla görevliydim." sözleriyle savunmuştu.

26 Aralık'ta yine Kayseri'de görülen ve kararın çıkacağı tahmin edilen altıncı duruşmaya polis Mevlüt Saldoğan ve avukatı katılmamıştı. Bu sebeple dava 21 Ocak

2015'e ertelenmişti.

Karar Duruşmasında Neler Olmuştu?

Davanın karar duruşması 21 Ocak'ta Kayseri'de görülmüştü.

Duruşmada katillere son sözleri sorulmuştu.

Ebubekir Harlar: "Ben kimseyi dövmedim, öldürmedim. Polis yakala dedi yakaladım. Beraat istiyorum.(!)"

Fırıncı İsmail Koyuncu: "Suçsuzum. Beraat istiyorum.(!)"

Mevlüt Saldoğan Ankara'dan SEGBİS ile bağlandı. "Gezi darbe girişimidir. Halkın malına canına kastetmişlerdir. Gerçek katil o çocukları sokağa çıkaranlardır. Günah keçisi seçilmesin.(!)" dedikten sonra Gezi direnişçilerine hakaret etmeye başlamıştı.

Ve kasten adam öldürme suçunu kabul etmeyen mahkeme heyeti kararını açıklamıştı.

Polis Yalçın Akbulut ve polis Mevlüt Saldoğan'a iyi halden 10'ar yıl hapis cezası verilmişti.

Üç Fırıncı Muhammet Vatansever, Ramazan ve İsmail Koyuncu 6 yıl hapis cezası almıştı.

Diğer fırıncı Ebubekir Harlar'ın ise tahliyesine karar verilmişti.

Polisler Şaban Gökpinar ve Hüseyin Engin'in ise beraatine karar verilmişti!

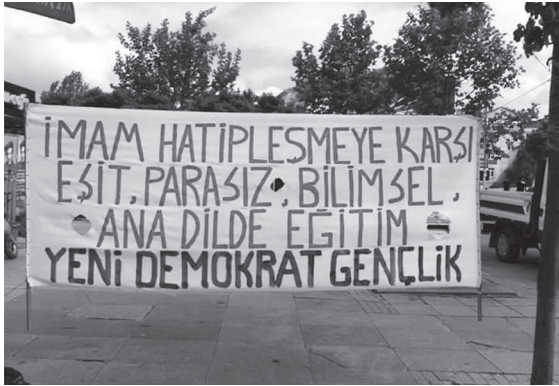
10 yıl tutukluluk alan Mevlüt Saldoğan 4 yıl 2 ay tutukluluktan sonra denetimli serbestlik kapsamında "tahliye" olacaktı!

Bu kararın çıkacağı daha davanın Eskişehir'den Kayseri'ye taşınmasıyla belliydi aslında. Sebebi neydi? Güvenlik. Dava nakletme "cezasızlık" hedefini elde etme yollarından biridir. Aynı zamanda mağdur yakınlarının hukuki haklarının kullanımının zorlaştırılmasına sebep olur. Hedef "**cezasızlık**" kültürlerini korumak ve bu yolda ilerlemek.

Demek ki **Adaletsizliğin adını "güvenlik" koymuşlar.**

Ve bu "güvenlik" içinde Ali İsmail'in de dediği gibi **Nefes almak istiyoruz...**

EĞİTİMDE TİCARİLEŞTİRME UYGULAMALARINA DERSANE AYARI

Yoksul emekçi çocukları, belki zorlanarak da olsa devlet okullarında verilen eğitimin yetersizliğinden dolayı mecburi olarak dershanelere gidebilmekteydi fakat şimdi bu eğitim sistemiyle yoksul aile çocuklarının iyi bölümlerde okuması engellenmiş zengin çocuklarının paralarıyla okumasının önü daha fazla açılmıştır.

1 5 Mart'ta biz öğrencilerin geleceğini belirleyecek olan üniversite sınavında barajı geçebilen öğrenciler, sınavın ikinci aşaması olan ve devletin alanlara ayırarak sınav ücretini tek alan için 30 TL aldığı LYS sınavına gireceğiz. AKP hükümeti, öğrencileri adil olmayan bir sınav sistemin içine sokmakta yan yana oturan arkadaşları bir birine rakip göstermektedir.

Devletin, bu sistemi öğrencileri intihara kadar götürmüş sınavı başarısız geçen birçok öğrenci intihar etmişti. Dersane parasını ödeyemediği için, annesi cezaevine giren **Soner Sipahi**'nin intihar etmesi, maddi durumu eğitimine yetmediği için intihar eden **Fatma Kaya** gibi daha niceleri devletin ticarileştirdiği eğitim sisteminin kurbanlarıdır.

2002 yılından 2013 yılına kadar hükümeti birlikte yöneten AKP ve Gülen cemaatinin 2013 yılında çıkarlarının ters düşmesiyle birlikte birbirlerini suçlamaya başladılar. Önümüzdeki dönemde de dershanelerin dörtte birinin Gülen cemaatinin elinde olmasını fırsat bilen AKP hükümeti, 2013 yılından beri Gülen cemaatiyle süren kavgaları nedeniyle dersaneleri kapatma kararı almıştı. Tabii bu devletin buradan da bir çıkarı var. AKP dersaneleri kapatmayıp özel liselere çevirmiş, bu yolla yoksul öğrencilere üniversitelerin yüksek puan isteyen bölümlerini kapatmış, sınıfsal bariyerleri belirginleştirmiştir. Fiyatları 3.000-3.500 lira olan dershaneleri 10 bin liradan başlayan liselere dönüştürülmüş ticari getirimlerini genişletmiştir.

Egemenlerin çıkar çatışmalarına dönüşen dersaneler bizi

de yakından ilgilendirmekte. Öğrencilerin müşteri, eğitim kurumlarının ticarethane olarak görüldüğü ülkede, dersaneleri özel okula çeviren devlet alternatif olarak devlet okullarında verilen eğitimin niteliğini yükseltmemiş zorunlu olarak gidilen dersanelerin fiyatlarını iki katına çıkararak emekçi çocuklarının okumasını engellemiştir. Yoksul emekçi çocukları, belki zorlanarak da olsa devlet okullarında verilen eğitimin yetersizliğinden dolayı mecburi olarak dersanelere gidebilmekteydi fakat şimdi bu eğitim sistemiyle yoksul aile çocuklarının iyi bölümlerde okuması engellenmiş zengin çocuklarının paralarıyla okumasının önü daha fazla açılmıştır.

TC devleti, öğrencileri elemeci, ezberci eğitime itmekte, ana dilde eğitim vermemektedir. Bizler sistemin bu politikalarına karşı bize dayattığı ezberci, gerici eğitime karşı başkaldırıp her zaman olduğu gibi yine alanlarda olacağız. Devlet dilinde sözde parasız eğitim olan ama biz öğrenciler bunu gerek lisede olsun gerekse gideceğimiz/gittiğimiz üniversitelerdeki har(A)ç paralarında olsun görmedik. Liselerde öğrencilerden fotokopi parası, spor parası, o parası bu parası diyerek para toplayan okul yönetimi ve hükümet eğitimin parasız olduğunu söylemektedir. Bir kez de buradan soralım madem parasız eğitim, bizden istenen bu paralar neyin nesi?

Anti bilimsel ve devletin daha fazla ticarileştirdiği eğitim sistemine karşı bizler okullarda devletin politikalarını teşhir etmeli ve paralı eğitime karşı mücadeleyi büyütmeliyiz. Bir kez daha söylüyoruz bizler “Eşit, bilimsel, parasız, ana dilde eğitim” için bu sisteme karşı çıktık çıkmaya da devam edeceğiz.

Liselerdeki Gerici Eğitime Bir Yenisi de “Osmanlıca”

TC devletinin katliamcı, geçmişi Osmanlı'nın dilini biz halk gençliğine istemeyerek gösterilmeye çalışılmaktadır. Devletin başındakilere sorsak hiç birin okuyamayacağı bir dili öğrencilere işletmek ve bu katliamcı devletin dili olması bizlere AKP hükümetinin dayattığı bir faşizmdir. Bilmiyorlar ki o liselerde birçok devrimci öğrenci var, onlar faşizme karşılar.

Birçok lise de seçmeli ders olarak başlanan “Osmanlıca” yeni dönemde her lisede seçmeli ders olarak görülecek. AKP'nin Alevi çocuklarının işlemek istemediği din dersini zorunlu yapması, istemeyerek gördükleri din dersinin yanına Osmanlıca'yı da ekleyerek ticarileştirdiği ve zaten anti bilimsel olan eğitimi gerici-şeriatçı bir eğitim haline getirmektedir. Buradan bir kez daha söylüyoruz ki, TC devletinin eğitimi şeriatçı eğitime dönüştürmesine izin vermeyeceğiz.

Ticarileştirilmiş Eğitime Yeni Sistem TEOG

Liseye geçiş sınavının neredeyse 2 yılda bir değiştiren devlet şimdi bir yenisi olarak gençliğin önüne TEOG adı altında yaptığı sınav-yerleştirme sistemini koydu.

Bu sınav sistemiyle birçok öğrenci evlerinin kilometrelerce uzağındaki otomatik olarak kayıt edildi, yaklaşık 20 bin öğrencinin hiçbir okula kaydı yapılmadı. Kaydı yapılmayan öğrenciler devletin daha önceden liselerin çoğunu imam hatibe çevirmesiyle zorunlu olarak imam hatiplere, zengin çocukları özel okullara, yoksul-emekçi çocukları ise okulu bırakıp açık liselere yazılmış ve bununla birlikte çocuk işçiliğinin de önü açılmıştır.

TEOG sistemiyle eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitimden uzak ticari bir kafayla açılmış eğitim sistemiyle karşı karşıyayız. Çocuğu açıkta kalan ya da istediği okula yerleşemeyen aileler (parası olan) ise çocuklarını özel okula yazdırmıştır. Açıkta çok fazla öğrencinin kalmasıyla özel liseler fiyatlarını arttırmış ve puanlama sınırı getirilmiştir. Aynı zamanda bu sistemle zengin çocuklarının özel okullarda üst düzey eğitimlere, işçi-emekçi çocuklarına ise niteliksiz ve bilimsel olmayan eğitim reva görülmüştür.

Bir dönemin daha sonuna gelirken, sistemin saldırıları artmakta ancak bunun karşısında lise mücadelesi de büyümektedir. Sistemin bize dayattığı bu politikaları teşhir etmeye devam edeceğiz. Sistemin bu politikalarına karşı liseliler olarak örgütlenip sokaklarda olmaya devam edeceğiz ve tüm gücümüzle “eşit, bilimsel, parasız, ana dilde eğitim” sloganını haykıracağız.

DERSANELER YIKILSIN, EĞİTİM SİSTEMİNİZ ALTINDA KALSIN!

Türkiye’de bir üniversite kapısından içeriye girebilmek için önce iyi bir Anadolu ve Fen Lisesini kazanmak ya da iyi bir özel okula gitmek zorunda. Bunun için de yıllarca “özel ders” ve “dershaneler” arasında mekik dokuyor. Yaklaşık 3 yıl süren bu süreç, liseye girdikten sonra bu kez üniversite sınavlarına hazırlanmak için tekrarlanıyor.

En az iki yıl yine dershaneler ve özel derslerde geçen bu süre ve sermaye **Yükseköğretime Geçiş Sınavı (YGS)** ve **Lisans Yerleştirme Sınavları’nda (LYS)** yaklaşık 1.6 milyon genç arasından başarılı olup, başta kontenjanları 378 bin olan lisans programlarına yerleşebilmek için harcıyor. Bu süreçte bir ailenin ilköğretimde yaptığı harcamaya yaklaşık 13 bin TL’yi ortaöğretimde 19 bin TL’yi buluyor. Ama günümüzde baktığımızda alınan bu paralar az geldiğinden gerek dershaneleri kapatıyorlar, kapanan dershaneler özel okula çevriliyor.

Bizler; liseli halk gençliği olarak, yıllardır birçok sorun yaşıyoruz. Anadilde eğitim hakkımızın engellenmesinden, paralı eğitime, staj sömürsünden, sınav sistemine kadar birçok sorunumuz var. Ancak bu sorunların içerisinde her yıl milyonlarca liselinin girdiği YGS- LYS sınavları ayrı bir önem arz etmektedir. Sınav sistemi öğrencilerde ve ailelerinde birçok maddi ve manevi sorunlara yol açmaktadır.

Her yıl stresten ve başka nedenlerden kaynaklı hayatını kaybedenler olmakta ve hemen hemen sınava hazırlanan herkeste ciddi psikolojik yıkımlar yaşamakta ve bu yıkımlara tahammül edemeyenler intihar etmektedir.

Yıllardır onca öğrencinin ölümüne sebebiyet veren, insanları yarış atı gibi yarıştırıp birbirleriyle rekabete sokan, binlerce insanda psikolojik sorunlar yaratan sınavları kaldırarak değil, yapılan sınavların sayısını artırarak bu sorunların giderileceğini söylemek baştan aşağı çelişkilerle dolu bir düşüncedir. Bizler liseli gençler olarak bu sorunların sınavların sayısının artırılarak çözüleceğini düşünmediğimiz gibi egemenlerin sınav sistemini kaldırma ya yönelik düşüncelerinin de olmadığını biliyoruz.

Biz bu sorunun bir sistem sorunu olduğunu dolayısıyla bu sorunlara karşı verdiğimiz mücadelenin, sisteme karşı verilen mücadeleden ayrı ele alınmayacağını da biliyoruz. Bu sorun sınav sayısı artırılarak değil sınav sisteminin kaldırılmasıyla çözülecektir.

Egemenler sınav sisteminin kaldırılmasından yana değildirler. Çünkü sınav sistemiyle yaratmak istedikleri şey bencil, bireyci, sürekli rekabet halinde olan, günün 24 saati dersle yatıp dersle kalkan, kafasını test kitaplarının arasından çıkarmayan, apolitik, asosyal bir gençliktir. Bütün derdi tasası ders olan, duyarsızlaşmış, sorgulamayan ve araştırmayan bir gençlik yaratmak varken ve yaratmışken niye kaldırılınsın ki sınav sistemi!

Artık bu durum öyle bir hale gelmiş ki 11-12 yaşlarında olan bir çocuk dışarıda oyun oynaması gerekirken gidip dershane ders çalışmaktadır. Olayın bir başka boyutu ailelerin ve çevrenin, sınava girecek öğrencilere ders çalışmadığından dolayı baskı uygulamasıdır. Sanki eğitimin niteliği bilinmemektedir. Anti-bilimsel, ezbere dayalı, şoven duygularla harmanlanmış bu eğitim sisteminde nasıl büyük bir istekle öğrencilerin ders çalışılacağı da ayrı bir merak konusudur. Bu durumun suçlusu olarak öğrenciler görülmemelidir. Sorun bizde değil çürük eğitim sistemindedir. Diğer yandan bu durum ders çalışmayacağımız anlamına gelmemektedir tabii ki de!

Öbür taraftan da olayın maddi boyutuna bakacak olursak, sınav sisteminin tam bir ticari mantıkla ele alındığını görebiliriz. Devlet okullarında verilen eğitimin yetersizliğinden dolayı zaten kıt kanaat geçinen emekçi aileler dershanelere, özel öğretmenlere milyarlarca para ödemektedirler. Dershanelere verdiğimiz para az gelmiş olsa dershaneleri kapatıp özel okul yapıyorlarmış. Ne de olsa özel okullar dershanelerden daha pahalı. Bunun yanı sıra sınava kayıt paraları, sınava başvuru paraları da alınmaktadır. Buradan yola çıkarak sınav sistemine karşı verilen mücadelenin paralı eğitim sistemine karşı verilen mücadeleden ayrı olmadığı görüyoruz.

Sonuç olarak; liseli halk gençliğinde sınav sistemine ve eğitim sistemine karşı bir hoşnutsuzluk ve tepki söz konusudur. Sistemin her zaman olduğu gibi biz öğrencilere dayattığı bu adaletsiz sınavlara, eğitim sistemine karşı bizler Liseli Yeni Demokrat Gençlik olarak yine bıkmadan, usanmadan, korkmadan alanlarda hakkımızı arayacağız. Gerici sistemin, biz öğrencileri hiçe saydığı, yalnızca rekabeti tetikleyen, parası olanın okuduğu parası olmayanın okumadığı eğitim sistemini reddediyor, bu hak tanımayan, adaletten yoksun, özgürlüğümüzü kısıtlayan, gençliğimizi ve geleceğimizi yok eden, çarpık ve adaletsiz sınav sistemine karşı örgütlü mücadelemizi büyütüyoruz.

BASKILAR GENÇLİĞİ YILDIRAMAYACAK!

1960'lar ve 1980'lerden bu yana gençliğin politik ve siyasal dinamizmi yer yer azalarak veya artarak varlığını sürdürmektedir. Günümüzde ise neo-liberal politikalar kapsamında yapılan saldırılar faşizm ile bütünleştirilerek daha kapsamlı bir boyut kazanmıştır.

Kolluk gücünün artan fiili baskı ve şiddeti, yasaklar, eğitimde piyasalaştırma saldırıları zaten var olan saldırılar olmakla birlikte getirdikleri "İç güvenlik paketi" ile resmleştirilmiştir. İç güvenlik paketiyle birlikte, arzuladığı tek adam döneminin rötuşlarını atan Tayyip Erdoğan, kaçak sarayından ülkedeki tüm toplumsal muhalefeti polis terörüyle, el altından desteklediği faşist çetelerle, Ortadoğu'da tırlarla silah gönderdiği cihatçı çetelerin Türkiye'deki destekleriyle baskı altına almaya çalışmıştır.

Bu senenin başından beri yapılan, yapılmaya çalışılan ülkücülerin Ankara, İzmir, Adana, Mersin, İstanbul'daki üniversitelere yaptığı saldırılar, yine ODTÜ'de daha önceden dağıtılan "Evrim karşıtı bildirimler" ve evrim karşıtlığı üzerinden örgütlenen bilim düşmanlığı ve siyasal İslam, yine ODTÜ ve Boğaziçi Üniversitesi'nde IŞİD ve El Nusra taraftarlarının tehdit, provokasyonları ve son olarak İstanbul Üniversitesi'nde 47 öğrencinin gözaltına alınmasıyla devam eden tüm bu saldırılar, devletin faşist yüzünü çok net bir şekilde ortaya koymuştur. Ancak ne AKP döneminde ne de öncesinde faşistlerin ve siyasal İslam'ın bu temsilcilerinin saldırılarına ve iktidara teslim olmayan üniversiteler, bugün de toplumsal muhalefetin, baskılara karşı direnişin sembolü olmaya devam etmektedir.

Senenin şubat ayında Bingöl Üniversitesi öğrencilerinin,

üniversitedeki baskıların sona ermesi, uyarı, kınama ve uzaklaştırma cezalarının çekilmesi için açlık grevine girdiği günler de geçirdik. Bu olay diğer üniversitelere nasıl yansımıştı peki. Antep, Kocaeli, Mersin, İstanbul gibi birçok şehirde üniversite gençliği haklı direnişi sahiplenerek süresiz dönüşümlü açlık grevlerine girerek, basın açıklamaları yaparak tüm baskı ve saldırıları birlikte göğüsleyebilme tavrını çok net bir şekilde sergiledi.

Devlet bu zamana kadar ikna edemediği, kendine katamadığı, yedekleyemediği gençliği baskı altında tutmayı hedeflediği bir üniversite politikası izlemiştir.

Üniversite gençliği, özellikle yaşamına ve yaşam alanlarına yönelik bu piyasacı, gerici politikalara, halkı yok sayan ve halkın direnişlerine rağmen artan faşist uygulamalara karşı, Ortadoğu'yu ve ülke sınırlarını kana bulayan emperyalist savaş çığırkanlığına ve devletin üniversiteye yönelik her türlü müdahalesine karşı ciddi bir politikleşme içindedir.

15 Eylül'den beri benzeri görülmemiş bir kuşatmaya ve direnişe sahip olan Kobanê'de YPG/YPJ güçlerinin IŞİD vahşilerine karşı sergilediği tarihi direnişe halk gençliği olması gerektiği yerdedi. Ve bu tarihi yazanların ardılları olan gençlik Gezi'de sokağa çıkan, Rojava'da cepheye koşan, Kobanê Serhildanı'nda barikatları yakanlardan başka kimse değildir. Sınırdaki haftalar süren direniş nöbetinde Kobanê direnişinin halkların ve kendilerinin direnişi olduğunu söyleyerek; en önde yer aldı gençlik.

Türkiye'de nüfusun büyük çoğunluğunu gençler oluşturmaya rağmen, yönetim mekanizmalarının, siyasetçilerin, yerel ve merkezi yönetimlerin yaş ortalaması genç nüfus oranına göre oldukça asimetric bir görüntüyü önümüze sunuyor. Yerel seçimler süresince de gençlik HDP içerisinde yerini aldı. Çalışmalara aktif katılım sağlayarak halk gençliğini örgütlenme noktasında önemli adımlar attı.

Gençlik, önündeki bütün engelleri örgütlenerek, örgütleyerek, değişerek, değiştirerek aşabilir. HDP Gençlik Koordinasyonları olarak sorunun salt bir seçim sorunu olmadığını, gençlerin özgürleşmesinin sistemin en büyük korkusu olduğunu ifade ederek, tüm gençliği, en genç parti olan HDP ile siyaseti gençleştirmeye, gençliğin siyasetin nesnesi değil hayatın ve siyasetin öznesi yapmaya çağırdı. Ve bu süreçte barajın yıkılmasında büyük rol oynadı.

Genel olarak bir yılda gelişen olaylar, gençlik açısından kaba taslak değerlendirilmiş oldu bu yazıda. Elbette ki sonuç her zaman halk gençliğinin yinediği bir sonuç olacak. Sistemin ezilenlere yönelen saldırılarının karşısında cüretimizi kuşanarak, faşizmin kılıcının daha da keskinleştiği bu dönemde, bu kılıcın karşısında kalkan olup mücadelemizi yükseltmeye tüm halk gençliği örgütlenmeye!

DOĞANIN TALANINA, ASİMİLASYON VE
AKP'NİN MEZHEPÇİ POLİTİKALARINA
KARŞI

EVVEL TEMMUZ VE
MUNZUR KÜLTÜR VE DOĞA
FESTİVALLERİNDE BULUŞALIM

Yeni Demokrat Gençlik olarak bu yıl da yaz çalışmalarımız arasında olan Samandağ Evvel Temmuz ve Munzur Kültür ve Doğa Festivallerine merkezi olarak katılacağız.

Devlet, Dersim'de geçmişten bu yana, bölgenin kültürünü ve doğasını yok etmeye, Dersimi insansızlaştırmaya, gençliğini yozlaştırmaya çalışmaktadır. Yine Antakya'da da devletin Arap Alevilerine yaklaşımı bu mantıkla şekillenmektedir. Özellikle 2011'de Suriye'deki savaşın boyutlanması ile sistemin Antakya'ya yö-

nelik saldırıları da hız kazandı. AKP gerici çetelere verdiği destekle savaşta kimin yanında yer aldığını net bir şekilde gösterirken bir taraftan da Antakya'nın kültürel yapısını derinden etkileyecek değişimlere gitmek istemektedir.

Bizde sistemin bu saldırılarına karşı "Doğanın Talanına, Asimilasyon ve AKP'nin mezhepci Politikalarına Karşı; Evvel Temmuz ve Munzur Kültür ve Doğa Festivallerinde Buluşalım" çağrısında bulunuyoruz.

15. MUNZUR KÜLTÜR VE DOĞA FESTİVALİNDE BULUŞALIM

Her yıl geleneksel hale dönüşmüş ve Türkiye'nin en bilinen festivalleri arasında yer alan Munzur Kültür ve Doğa Festivali geçmiş yılların coşkusuyla bu yılda 15.si olarak düzenleniyor.

Munzur Kültür ve Doğa Festivali ilk olarak 1999 yılında devletin köy yakmalarına, asimilasyonlarına ve baskılarına karşı, halkın kendi kültürüne ve doğasına sahip çıktığı alternatif bir festivaldir. Festival ilk kez 1999 yılında yapılmak istenmiş ancak valiliğin izni çıkmamasından kaynaklı yapılamamıştır. Daha sonraki yıllarda ise Munzur Festivali halk tarafından sahiplenilmiş ve devletin her türlü saldırısına rağmen, gerek çatışarak gerek alternatif yerler oluşturarak gerçekleştirilmiştir. Bugün festivale rahatça gelip Dersim'de vakit geçirebiliyorsak; bunu festivali yaptırma kararlılığımıza ve mücadelemize borçluyuz.

Bugün Munzur Kültür ve Doğa Festivali'nin bu kadar önemli olması ve dikkat çekmesi Dersim coğrafyasının eşsiz güzelliği, sarp dağları, Munzurun asiliği ve Dersim'in direniş tarihinden kaynaklıdır.

Dersim coğrafyası kendi doğasına özel, kendi ekosisteminin olmasıyla beraber birçok nadir hayvanı ve endemik bitkileri bünyesinde barındırır. Bugün ise UNESCO

bu doğa güzelliklerinin yok olmasını önlemek için Munzur Vadisi'ni korumaya almıştır.

Dersim'in doğasının yanında dillere destan ve insanlarda merak uyandıran bir diğer özelliği ise tarihi boyunca iktidarlara boyun eğmemesidir. Dersim coğrafyası Osmanlı'dan beri baş eğmemiş, zapt edilememiştir. Zapt edilemeyen Dersim, Türkiye devletinin koymuş olduğu baskıcı yasalarını kabul etmeyip direnişe geçmiştir. Bu yüzden devlet tarafından Dersim'in adı "çıban" olarak nitelendirilip 38 yılında terteleyle maruz bırakılmıştır. 38 yılında Mustafa Kemal'in, İsmet İnönü'nün, ve Fevzi Çakmak'ın önderliğinde binlerce insan; gencisi yaşlısı denilmeden katledilmiştir. Katledilmeyen aileler ise köylerinden zorla çıkarılarak Türkiye'nin uç noktalarına sürgün edilmiştir. Bununla da yetinmeyen faşist diktatörlük, Dersim'in direnişini kökten yok etmek için vilayetin adını "Tunçeli" olarak değiştirmiştir.

'38'de yaşanan tertele aynı şekilde 90'lı yıllarda binlerce insana yeniden uygulanmıştır. Aradan geçen onlarca yıla rağmen faşist TC saldırılarını durdurmamış tam tersine arttırmıştır. 90'lı yılların öne çıkardığı faili meçhuller ve köy yakmalar Dersim'de üst boyutlara ulaşmıştır. Terteleyle bitirilmeye çalışılan halk, tohumlarından yeniden

filizlenerek gerilla mücadelesini yükseltmiştir.

Baskılara, sürgünlere, katliamlara karşı direngenliğini koruyan Dersim kendi bağrında devrimcileri sürekli barındırmış, ülkemiz devrim mücadelesinin önemli yerlerinden bir tanesi olmuştur. Bu yüzden, katliamcı devletin daima hedefi olmuştur. TC devleti '38'den itibaren bölgeyi insansızlaştırma politikasına gitmiştir. Buna ilk olarak toplu katliamlar, sürgünler olarak başlamış daha sonra Fevzi Çakmak'ın planlarıyla Munzur ve diğer suların üstüne suni barajlar oluşturularak köyler sular altında bırakılmak istenmiştir. Aslına bakacak olursak bugünde yapılmak istenen 38'den farklı değildir. Bugün Dersim coğrafyası üzerinde bulunan sulara baraj ve HES'lerin yapılmasındaki amaç bölgenin tamamen insansızlaştırılması, doğanın yok edilmesi ve gerilla geçişlerinin engellenmesidir. Dersim'de yapılan barajların getirdiği elektririk üretimine baktığımızda Türkiye'nin ihtiyacını karşılamayı bırakın Kaçak Saray'a ancak yetmektedir. UNESCO'nun korumaya aldığı Munzur Vadisi'ne bile baraj yapılmak istenmiş ancak halkın direnişi sonucundaki mahkeme kararlarıyla engellenmiştir.

Devletin bölgeyi insansızlaştırma politikasında bir diğer kullandığı yöntem ise maden şirketleridir.

Devletin köylerinden çıkartamadığı insanları, maden şirketleri, göz boyayan miktarlardaki paralarla çıkartmaya çalışmaktadır. Bunun en somut örneği, Ovacık'ın Cevzlidere köyünde görüyoruz.

Ovacık'ın Cevzlidere köyünde siyanürle altın aramaya çalışan şirkete karşı, köylüler şantiyeyi basmış ve iş

makinelerini ele geçirmiştir. Ovacık'ta en ufak siyanürün kullanımı demek bölgedeki bulunan tüm suların zehirlenmesi demektir. Bu durum sadece bölge insanını değil, ekosistemde bulunan tüm canlıları yok edecektir.

Bölgede bir diğer önemli sorun ise yozlaşmadır. Yozlaşma Dersim gençliği üzerinde uygulanan devlet politikalarından bir tanesidir. Gençliğin devrimci düşüncelerle tanışmasını önlemek ve ön yargı oluşturmak için gençliğin kültürünü dejenere etme, anadilini yasaklama, uyuşturucu ve çeteleşme gibi birçok faktörü öne sürmektedir. Devlet, bugün gençlik üzerine kolluk kuvvetleri olarak polisleri kullanmak yerine çeteleşmeyi arttırmaktadır. Böylece çeteleşme yoluyla uyuşturucu girecek ve gençlik asalaklaştırılacaktır. Gençliğin içerisinde uyuşturucunun yaygınlaştırılması Dersim'in önemli sorunlarından bir tanesidir. Bu duruma karşı yine Dersim gençliği sesini yükseltmekte ve isyan etmektedir.

Devletin Dersim'i unutmadığını bir Türkiye vatandaşı olduğunu hatırlatmak için ilk önce Başbakan Davutoğlu gitmiş ardından Devlet Bahçeli'de giderek halk proveke edilmek istenmiştir.

Bir halkın cellatlarının bölgeye gitmesi, o bölgede halkın sokağa dökülmesine çok basit sebeptir. Ancak bunlarda yetmezmiş gibi Tunceli Üniversitesi'nin ismi Davutoğlu tarafından Munzur Üniversitesi olarak değiştirileceğinin dile getirilmesi devletin samimi yetsizliğini göstermektedir.

Faşist TC'nin son süreçte çözüm süreci olarak adlandırdığı süreçte Dersim'e onlarca kalekol yapılmış halk terörize edilmiştir. Bölgedeki karakolların köylülere yaptığı tacizler yetmezmiş gibi yeni karakolların artması devletin bölgeye yaklaşımını bir kez daha göstermektedir.

Dersim üzerine uygulanan saldırılar ne kadar çoksa halkın direnişi de o kadar artmaktadır. Tarihin susturamadığı isyanları, bugün yeni isyanlarla harmanlanmaktadır. Dersim üzerine yapılan her türlü saldırı, yozlaşmaya ve doğa katliamlarına karşı Munzur Kültür ve Doğa Festivalinde buluşalım.

OSMANLIDAN TC'YE KATLIAM İÇİN DERSİM'E

Dersim, geçmişten günümüze nüfusun tamamına yakın bir oranla Alevilerin yaşadığı önemli yerleşim merkezlerindedir. Fatih, Yavuz ve Kanuni döneminde Osmanlı da Kızılbaş-Alevi inancı hakkında «mülhid ve din düşmanlarıdır» diyerek fetva verip öldürülmelerini haklı görmüşlerdir. 3.Murad döneminde Alevilik ile ilgili kitaplar toplatılmıştır. Artık bir hedef tahtasına dönüştürülen Dersim için direniş Osmanlı için saldırma vakti gelmiştir. Padişahlar Dersime saldırmış, Dersim hem bağımsız statüsünü korumuş, hem de bu statüsünü kullanarak merkezi devlet otoritesine karşı olan muhalif güçlerin sığındığı güvenli bir koranak olmuştur.

Cumhuriyet döneminde de Mustafa Kemal ve İsmet İnönü öncülüğünde TC Dersim'de çocuğuyla, yaşlısıyla, kadınıyla kurşuna dizerek, tecavüz edilerek, bombalanarak on binlerce Dersimliyi en vahşi biçimlerde öldürmüştür. TC'de Osmanlı gibi Dersimi insansızlaştırmak istemiş, Dersimi kimliğinden, dilinden, kültüründen koparmak istemiştir. Ve binlerce insanı topraklarından sürmüş, asimile etmiştir.

Katliamın izleriyle Alişerlerin, Seyit Rızaların isyan bayrağını devralmış ve devrimcileşmeye başlamıştır. Dersimin Hırçın dağları Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya ve yoldaşları ile buluşmuştur. Türkiye de sınıf hareketinin öncüsü olduğu gibi, halkların doğasına, kültürüne yapılan zulüme, devrimci bir misyon yüklemiş ve halka önderlik etmiştir.

Dersimin dili, kültürü, doğası devrimciler tarafından odak noktası haline gelmiştir. Ali Haydar Yıldız, Mazlum Doğan, Hüseyin Cevahir, Sakine Cansız gibi Türkiye Devrimci hareketine ve Ulusal

harekete önderlik eden nice devrimci yetiştirmiştir.

TC, Dersim'de yine 80'lerde ağır baskı uygulamış ve 38'in izlerini yeniden hissettirmiştir. Yükselen devrimci mücadelenin öznelere biri olan Dersim 90'lara geldiğinde ise yine dikkatleri üzerine çekmiş, bölgede yüzlerce köy yakılmış, yıkılmış ve boşaltılmıştır. Faili meçhullerle birçok insan kaybedilmiştir.

Yüzyıllardır sistemli bir şekilde devam eden katliamcı zihniyet Dersim'de Barajlar yaparak, köyleri sular altında bırakıyor aynı zamanda nem oranının artmasıyla iklimin bozulması hedefleniyor. Ve yine Dersim de endemik canlılar (ters lale, kırmızı pullu alabalık gibi) yok edilmek isteniyor. Dersimi insansızlaştırmayı öngören kalekollar yapılıyor. Siyanürlü maden arama ve bu yapılanlarla Dersim yok edilmek isteniyor. Ve Dersim tarihinden aldığı direniş misyonunu sürdürmeye devam ediyor. Dersimin bu direnişini 'yerinde görmek' isteyenlerse her yıl Munzur Kültür ve Doğa Festivaline Dersim tarihini, kültür, doğa, ritüellerini görmek amacıyla çeşitli illerden, Dünyanın birçok ülkesinden geliyor. Biz de Yeni Demokrat Gençlik olarak geçmişten günümüze Dersim halkının barajlara, köy boşaltmalarına karşı haklı direnişinde, zorunlu din dersi, kültürel asimilasyona karşı halk gençliğinin yanında olduk ve olmaya devam edeceğiz.

Barajlarla doğası, kalekollarla köyleri, zorunlu din dersi ile kültürü inancı, siyanür ile suyu ve insanı talan edilmek istenen Dersim halkının yanında olalım. 15.Munzur Kültür Ve Doğa Festivalinde "Direniştir Kültürümüz" diyerek buluşalım...

DEVİRİMİN HASADI EVVEL TEMMUZ KADAR BEREKETLİ OLSUN DİYE...

Çok değil, yaklaşık 4 bin yıl öncesinden günümüze kadar süregelen bir kültürden bahsediyoruz Evvel Temmuz derken.

Yüzyıllar boyunca süren baskı, katliam ve korkuyla kuşatılmış, göçebe yaşamaya mahkûm edilmiş bir halk olan Arap Alevi halkının seneler öncesine dayanan bir nevi geleneğidir Evvel Temmuz. Bu gelenek, çok tanrılı dinler döneminde hasadın yapıldığı ve sonraki hasadın bereketli geçmesi için bereket tanrısı 'Tammuz'a kurbanların adandığı günlerden günümüze aktarılmıştır. Festival her sene Miladi takvime göre 14 Temmuz, Rumi takvime göre ise 1 Temmuz günü kutlanır.

Festivalin ismindeki 'Evvel' kelimesi Arapça'da bir anlamına gelir ve bereketler ayı olduğuna inanılan temmuz ayının adının, bereket tanrıcısı 'Tammuz'dan esinlenerek verilmiş olduğuna inanılır. Kültürler mozaigi Antakya coğrafyasının her etnik köken ve mezhepten insanını bir araya getirerek bize halkların eşit ve kardeşçe yaşadığı bu kültürü gözler önüne seriyor Evvel Temmuz...

Suriye göçmeni olan, tarihte hep katliama ve asimilasyona uğramış, dili kültürü talan edilmeye çalışılmış Arap Alevi halkından tutun 1915 soykırımından kaçarak Türkiye'de kalan tek Ermeni köyü olan Vakıflı Köyü'ne yerleşmiş Ermenilere kadar;

her türlü baskıya maruz kalıp nefret mağduru olan Hristiyan Araplardan tarih sayfalarına isimleri kanla yazılmış, güneşin, ateşin ve o coğrafyanın isyankar çocukları olan göçmen Kürtlere... Tüm halklar, tüm kimlikler, tüm coğrafyaların evlatlarının ortak paydası olmuştur artık. Köklü bir tarihe dayanan bu gelenek, yine uluslara, eşit ve kardeş olmaya tahammül edemeyen faşizmin bir numaralı temsilcileri tarafından 80 askeri faşist darbesiyle yasaklanmıştı.

Bu haklı korkularının altında bölgedeki devrimcilerin kendi kültürlerini diriltme adına her sene 50-60 kişiyle başlayıp seneler sonra binleri bulan bu festivali örgütleyerek kültürlerini, benliklerini ayakta tutmak istemeleri yatıyordu. Tıpkı Devrimci Kawa'nın yaktığı ateşle her Newroz'da biraz daha yükselen ateş; Kürt halkından korktukları ve yasakladıkları gibi... Biz bugün nasıl ki her Newroz'u biraz yeşil, biraz kırmızı, biraz sarı, biraz isyana bürünüp zaferimizle harmanlıyorsak; yine bugün biraz Abdöcan'a, biraz Ahmet'e, biraz Ali İsmail'e bürünüp eşit ve kardeş yaşama tahammül edemeyen barbar çetelere karşı öfkemizi kuşanıp zaferlere yürüyeceğiz!

Mezhepci politikalara ve gerici çetelere destek: AKP

Bugün kirli oyunlarını oynadıkları Ortadoğu'da, onların düşlediği "zaferi" kazanmalarına izin vermeyecek olan bizleriz. Özellikle Kobanê'de umduğunu bulamayan eli kanlı çeteler, bugün TC devleti ve onun hükümeti olan AKP'nin işbirliği ile Antakya'yı ele geçirmek istiyor.

Emperyalizm yarattığı ve TC devletinin Ortadoğu'ya yönelik politikalarında ilk olarak baş vurduğu islami çeteler bu seferde arap alevilerinede saldırdı. El nusra çeteleri Antakya sınırında İştibrak köyünü basarak 35 aleviyi katletti. Devletin alevi halkına yönelik tarihteki baskı zulüm politikalarının günümüze bir yansıması olan İştibrak katliamı, tıpkı Kobanê'de olduğu gibi, bölgeyi hakimiyeti altına almaya çalışan egemen sınıfların kirli oyunları bu katliama neden olmuştur. Diğer bir nedende, TC devletinin hem eğit-donat projesindeki özne olma tavrıyla çeteleri eğitim anlamında güçlendirmiş, hemde MİT'in turlarında yüzlerce silah yardımı yaparak lojistik anlamda desteklemiştir.

ABD'nin Esadı devirmek için yürüttüğü mezhepci politikalar bölgede katliamlara sebebiyet vermektedir. Bu politikalarından bölgede birlikte ortak güç haline gelme hayallerine kapılan Tayyip Erdoğan'da açık bir şekilde destek vermektedir. Ancak son dönemde Ortadoğu'da özellikle Suriye'de izlediği politik perspektifle tüm Dünya kamuoyuna teşhir olmuştur.

HDP'nin barajı geçmesiyle hükümeten de olan AKP başı daha da ağrıyacaktır.

Hem alevi halkına hem de tüm ezilen halklara yapılan bu saldırıların eşliğinde gerçekleşecek olan Antakya Evvel Temmuz Festivali çevresel koşulları da düşünüldüğünde daha da önem kazanmıştır. Bizler Evvel Temmuz Festivaline katılarak, AKP hükümetinin alevilere yönelik bu denli saldırganlığını teşhir etmek şansı bulacağız ve de bu durumun her zaman karşısında duracak, çetelere geçit vermeyeceğiz.

Bunun yol ve yöntemlerinden bir tanesi de bugün Antakya halkının yanında olup kültürlerine birlikte sahip çıkmak, hedef gösterilen Arap Alevi halkıyla dayanışma içerisinde olup Evvel Temmuz Festivali'ni birlikte örgütlemektir. Nasıl ki haksızlığın olduğu her yerde Kaypakkaya yoldaş yaşıyor ve savaşıyorsa, bugün biz de onun ardılları olarak bu haklı savaşların birer öznesi ve mücadelenin de örgütleyicisi olmalıyız!

Şarkılarımızla, şüirlerimizle, anadilimizle, kendi rengimizle orada bulunup bu mozağin birer parçası olmak temel görevimizdir. Bizler, halkların feryadına isyanın tohumlarını ekeceğiz ve hasadımız devrim olacak...

Ehlen ve Sehlen

SEÇİM ÇALIŞMASININ KAZANIMLARIYLA

YAZ SÜRECİNİ ÖRGÜTLE- YELİM!

Devrimci, demokrat, ilerici birçok kurumun bir araya gelerek oluşturduğu ve “Bizler” olarak simgeleşen tüm ötekileştirilenlerin kendini ifade ettiği, güç kattığı HDP etrafında oluşturulan bloğun kitleler nezdinde meşruluğunu artırdığı bunun ötesinde milyonların sadece oyunu değil fiili olarak desteğini aldığı bir dönemde AKP’nin yaşadığı krizin derinleşmesi olağan bir sonuçtur.

Sistem partilerinin 7 Haziran odaklı yürüttükleri bir sürecin sonunda kazanan/kaybeden tartışmalarını açığa çıkaran sürecin bütünü kapsamlı bir değerlendirmeyi hak etmektedir. Seçim sürecinin başında hazırlık temelinde ele aldığımız tartışmaların kaynaklık ettiği hedeflerimize dair bir değerlendirme yapmak ve bu ekseninde yönelim belirlemek her politik özne gibi bizim açımızdan da bir görevdir. Seçim çalışmaları boyunca politikalarımızı kitlelere ulaştırmak için yürüttüğümüz çalışmaları, çalışmanın başında koyduğumuz

hedefler bakımından geldiğimiz noktayı, seçim sürecinin bütününde başta AKP olmak üzere sistem partilerinin hareket tarzını, HDP etrafında bir araya gelerek oluşturulan demokrasi bloğunu zayıflatmaya dönük saldırıları değerlendirerek gelecekteki yeni gündeme hazırlanmak anlamında değerlendirmelerimizi hem alanlarımızda hem de merkezi düzeyde hızlıca yapma zorunluluğuyla karşı karşıyayız. Buradan doğru hem merkezi anlamda çıkardığımız derslerden doğru YDG'nin, hem de alanlarımızın özgünlüklerini, açığa çıkan sonuçları göz önüne alarak, hedeflerimizi güncellemeli ve açığa çıkan olanakları örgütlemeliyiz.

Barajlar Yıkıldı Ötekiler Kazandı!

Seçim süreci de ezilen milyonların her bir araya gelişinde yapılan saldırılar yeniden örgütlenmiştir. Bomba sesleriyle yankılanan seçim atmosferinde egemenlerin hedefinde yine ezilenlerin, ötekileştirilenlerin, yok sayılanların oluşturduğu blok vardı. AKP'nin uzun süreli hedeflerinin yoluna çıkacak en büyük engelin HDP'nin %10 seçim barajını aşması olduğu, AKP'nin de gizlemediği bir gerçektir. Bu yüzden de seçim sürecinin belli dönemlerinde HDP'ye dönük saldırılarda ivme kazanmıştır. Seçim mitinglerinin, HDP'nin çalışmalarının yoğunlaştığı bir virajda ve Adana ve Mersin HDP il binalarına yapılan bombalı saldırılar HDP'nin hızını kesmek için HDP'yi provoke etmek için yapılan bir hamle idi. Bu saldırılar, AKP'nin alışlagelmiş tarzı olması dolayısıyla bizleri şaşırtmadı diyebiliriz.

Seçime kısa bir süre kala Bingöl'de HDP çalışanının katledilmesiyle sonuçlanan seçim arabasına dönük silahlı saldırı hemen ardından Erzurum mitingine yapılan linç girişimi ve seçimin hemen öncesinde Amed mitingine yapılan bombalı saldırı seçim çalışmalarını engellemenin ötesinde seçim sürecinde HDP'den yana esen rüzgarı kesme kaygısını taşıyordu. Devrimci, demokrat, ilerici birçok kurumun bir araya gelerek oluşturduğu ve "Bizler" olarak simgeleşen tüm ötekileştirilenlerin kendini ifade ettiği, güç kattığı HDP etrafında oluşturulan bloğun kitleler nezdinde meşruluğunu artırdığı bunun ötesinde milyonların sadece oyunu değil fiili olarak desteğini aldığı bir dönemde AKP'nin yaşadığı krizin derinleşmesi olağan bir sonuçtur. Tayyip Erdoğan'ın başkanlık sistemiyle ilgili hayallerinin ertelenmesi anlamına gelen %10 seçim barajının fiili olarak yıkılması, AKP'nin uzun süreli hedeflerinin dengelerini bozacak bir gelişmedir. AKP'nin hedeflerinin dengesini bu denli bozacak gelişmelere kayıtsız kalmaması bu açıdan kitleler nezdinde de şaşırtıcı olmaktan çıkmıştır.

Süreci YDG açısından değerlendirmeye tabi tutarsak kitle çalışması, örgüt mekanizmalarının güçlendirilmesi, çalışma tarzımızdaki eksiklerin giderilmesi gibi başlıklara dair geldiğimiz noktayı objektif biçimde ortaya koymalıyız. Üç ayı aşkın bir süreyi kapsayan seçim çalışması bize önemli veriler sunmaktadır. Bahar döneminin en yoğun gündemi olan seçim sürecini hem politik sürece hem de kitle çalışmasına hazırlık anlamında uzun bir süreyi seçim gündemine hazırlık olarak geçirdik. Genel seçimler öncesinde hem devrimci, demokrat kamuoyunun hem egemen sınıfların, hem de bizim uzun bir süre tartıştığımız bir gündem oldu. Seçim süreçleri geniş kitlelerin daha fazla politikleştiği, ülke gündemlerine dair daha fazla kafa yorduğu dönemler olarak karşımıza çıkmıştır. Bu açıdan da politik tavrın ne olduğu bir yana, devrimci her öznenin kitlelerle bağ yakalanması, kitle çalışması ağının genişletilmesi anlamında, olanakları da beraberinde getireceği için özenli ve sistemli bir biçimde ele alınması gereken bir gündemdir. Bizim de hazırlık süreciyle beraber üç ayı aşkın bir süre sistemli bir biçimde ele aldığımız seçim çalışmasının toplamı açısından geniş tartışmalar sonucu açığa çıkardığımız hedeflerimizden doğru bir çalışma tarzı oturtmaya çalıştık. Hedeflerin somut olması, politikalarımızın kitlelere ulaşmasında kullanacağımız araçların, politikalarımıza şekil veren temel argümanların yoğunlaştırılmış kitle çalışmasında aktif bir biçimde kullanılması açısından oldukça önemlidir.

Mekanizmalarımızı Güçlendirdik!

Seçim çalışmasını merkezi olarak örgütlediğimiz divan toplantımızın ardından alanlarımızda ilk olarak YDG'nin örgütlenme mekanizmalarına dair yürüttüğümüz tartışmaların ışığında bölgesel toplantılar örgütledik. Bu toplantılar aracılığıyla bölgede bulunan alanlarımızın

bütünü örgütlemeye dönük hedef koyduk. Seçim çalışması öncesinde örgütlediğimiz kampanyaların yarattığı dağınık ilişki ağının örgütlenmesi anlamında bölgesel toplantılar oldukça işlevli olmuştur. T.Kürdistanı'nda, Ege ve İç Anadolu bölgelerinde bulunan ilişkilerimizin örgütten daha fazla beslenmesi, politikalarımızı merkezi mekanizmalarımızda tartışma olanağını yine bu toplantılar yaratmıştır.

Seçim sürecinin yoğun bir kitle faaliyetiyle örülmesinin bu alanlarımızın örgütlenmesini hızlandıracağını çalışmanın başında vurgulamıştık. Bu açıdan takvimsel süreçler ve gelişen yeni gündemleri seçim çalışması kapsamında ele alma yönelimiyle hareket ettik. Bu yönelimle birlikte seçim çalışması kapsamında açığa çıkan yeni alanlarımızda 1 Mayıs, 18 Mayıs gibi merkezi gündemlerimiz kapsamında çalışma yürütülmüş ve birçok alanımızda, "sokağa" da ilk kez çıkmıştır. Merkezi ve bölgesel toplantılarla bu alanlarla hızlıca bağ kurulmuş ve YDG mekanizmalarına alanlarımızın dahil olma sürecide hızlanmıştır.

Yeni alanlarımızın açığa çıkmasının yanı sıra alanlarımızda HDP çalışmasının açığa çıkardığı ciddi bir kitle ağı yakaladık. Oluşturduğumuz seçim komisyonlarını kitle ilişkilerimizle güçlendirmeyi çalışmamızın başında hedef olarak koymuştuk. Birçok alanımızda açığa çıkan ilişkileri bu komisyonlarda örgütleyerek, YDG'nin çalışma tarzına adaptasyon sürecini hızlandırmanın yanında, uzun bir süredir tartıştığımız karar alma mekanizmalarımıza dair tartışmaların ve attığımız adımların yarattığı birikimin aktarılması anlamında da mesafe kat ettiğimizi

söyleyebiliriz. Gençlik örgütlerinin kurumsallaşmasının önünde önemli bir engel olan ve bizim açımızdan da ciddi bir çıkmazı ifade eden yaratılan birikimin yeni yoldalara aktarımı konusundaki eksiklerimiz, kurumsallaşma kapsamında en fazla yoğunlaştığımız bir konuydu. Bu açıdan YDG'nin bütününde örgütsel bir kültür yaratmak için kampanya biçiminde ele alınan yoğunlaştırılmış süreçler oldukça verimli olmaktadır. Elbette bu verim bizim süreci ele alışımızda paralel işlemektedir. Yürüttüğümüz tartışmalara paralel adımlar atmayı öğrendiğimiz sürece bu verimin artması kaçınılmaz bir sonuç olmaya devam edecektir.

Kitle Çalışmasında Dinamik Bir Süreç Geçirdik!

Bir diğer önemli nokta ise kitle çalışması anlamında kat ettiğimiz mesafedir. Dönemin başından bu yana örgütlediğimiz kampanyalar, YDG'nin bütününe hareketsiz kalma tehlikesinden oldukça uzaklaştırmıştır. Bu kampanyaların yarattığı hareketliliğin ardından seçim süreci gibi geniş kitlelerin politikaya daha fazla ilgili duyduğu bir döneme girmek bizim açımızdan oldukça avantajlı oldu. Bu avantajı olumlu ya da olumsuz değerlendirdiğimize dair toptancı bir yaklaşım sergilemek mümkün değildir. Elbette sürecin bütünü olumlukları da olumsuzlukları da barındırmaktadır. Kitle çalışması bakımından yoğun ve aktif bir süreç geçirdiğimizi söylemeliyiz. Kullandığımız araçlar, yoğunlaştığımız temel noktaların doğruluğu ayrı tartışma konusu olmakla birlikte, bütün alanlarımız için kitle çalışmasında harcanan yoğun

emeği vurgulamalıyız.

Kitle çalışmasında önceki seçim çalışmalarımızdan çıkardığımız bazı derslerden doğru dikkat etmemiz gereken yönler dair belli vurgular yapmıştık. Çalışmada HDP ve bizim çalışmamız diye ikili bir durum yaratmanın doğru bir yaklaşım olmadığını belirlemiştik. HDP ile yürüteceğimiz çalışmalarımızı özgün çalışmalarımızla karşı karşıya getirmenin HDP çalışmasının yarattığı olanakları örgütlememizin önünde engel olacağını vurgulamıştık. HDP çalışmalarını YDG'yi besleyecek bir biçimde ele almanın dikkat çektiğimiz meselelerde açığa çıkacak sıkıntıları engelleme işlevini görmemiz gerekiyor. Politikalarımızı HDP çalışmasıyla bütünleştirerek, farklılıklarımızı HDP'nin bütününden ayrılan yanlarımızı bu çalışmayla bütünleştirdiğimiz oranda daha geniş kitlelere taşıyabileceğimizi öngörmüştük. Somut duruma dönüp bakarsak pratiğimizin, çalışmanın belli dönemlerinde iki farklı uca savrulduğunu söyleyebiliriz. Bazı alanlarımızda tamamen kendi çalışmalarımızın ön plana çıkması HDP çalışmalarına yoğunlaşmamız, bazı alanlarda ise tamamen HDP çalışmalarına yoğunlaşmamız ve özgün yanlarımızı vurgulayan çalışmalar yapmamamız YDG'nin bütünü açısından ikili bir durum yaratmıştır. Seçim çalışmasında ara dönemde yaptığımız merkezi değerlendirme toplantımızda alanlarımıza dair yürüttüğümüz tartışmaların ardından çıkan bu sonuçlara dair alanlarımızda olumlu adımlar atılmıştır. Bu açıdan da yaptığımız toplantı işlevli olmuştur.

Bir diğer nokta ise pilot alanlar belirleyerek Kürt halk gençliğiyle daha fazla buluşabileceğimiz ve seçim süre-

cinin ardında örgütlenme hedefi koyacağımız alanlardaki çalışmaları hazırlık olarak ele almayı hedeflemiştik. Bu konuda bazı alanlarımızda olumlu adımlar atsak da YDG'nin bütünü açısından istikrarlı bir çizginin oluşması açısından eksiklerimiz açığa çıkmıştır.

Özetle;

Çalışmalarımızın açığa çıkardığı sonuçları özetlersek; kitle çalışması açısından oldukça yoğun bir süreci geride bıraktık. Yeni alanların ve ilişkilerin açığa çıkarılması ve örgütlenmesi konusunda olumlu adımlar attık. Yarattığımız mekanizmaların kurumsallaşması, alanlarımızdaki çalışmaların denetlenmesi anlamında yaptığımız merkezi ve bölgesel toplantılar süreci örgütleyen temel mekanizmalar olarak öne çıkmıştır. HDP çalışmasıyla bütünleşme anlamında belli dönemlerde eksiklerimiz açığa çıktı. Toplamda bir dizi olumluluğu olan, yoğun emek verilen verimli bir süreci geride bıraktık.

Yaz Sürecinde Aktif Olalım Emek Sürecine Yoğunlaşalım!

Seçim çalışmalarının yarattığı olanakları yaz süreciyle birlikte örgütlenme olanaklarımız mevcut. Sistemli bir yaz süreci programıyla yılın bütününde açığa çıkan ilişkileri hızlı bir şekilde örgütleyebiliriz. Yaz süreçleri genel olarak bizim açımızdan yoğun geçmektedir. Örgütlenme sürecine dahil olduğumuz festivaller, köy çalışmaları, emek kampanyaları birçok gençlik örgütünün yaz süreçlerini örgütlü geçirme anlamında yaşadığı sorunla bizim de karşı karşıya kalmamızı önlemektedir. Açığa çıkabilecek dağınıklığı önlemekte, birçok yoldaşın yoğun pratik ve politik faaliyete dahil olmasıyla önümüzdeki döneme hazırlanmasına katkı sunması açısından oldukça verimli geçmektedir.

Bu yıl örgütlemeyi hedeflediğimiz yaz çalışmaları, birkaç yıldır kısmi anlamda dahil olduğumuz Evvel Temmuz Festivali, uzun yıllardır örgütlenmesinde de aktif rol aldığımız Munzur Kültür ve Doğa Festivali ve emek sürecine dahil olma anlamında örgütlediğimiz köy çalışmalarını bu yaz da örgütlemeyi hedefliyoruz. Festivaller genel olarak pratik faaliyete yoğunlaştığımız, köy çalışması ise emek sürecine dahil olduğumuz ve eğitim çalışmaları ile politik eğitime ağırlık verdiğimiz çalışmalardır. Alanlarımızın bu çalışmalara hazırlanması ve birçok yoldaşın bu çalışmalara dahil olarak yaz sürecini örgütlü ve verimli geçirmesi açısından oldukça önemlidir. Kolektif yaşamın ve alanlar arası birikim aktarımı açısından deneyim kazanacağımız bu çalışmaları sahiplenmek ve örgütlenme aşamasından başlayarak dahil olmak, alanlarımızda yürüteceğimiz çalışmalara da oldukça katkı sunacaktır.

YASAKLARI, BARAJLARI YIKTIK;

AMPUL PATLADI, EZİLENLERİN ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ KAZANDI!

Türkiye halkı Erdoğan'a/AKP'ye başkanlık konusunda açık bir mesaj vermiştir. Keyfiyetçiliğe, tek adamlığa, saltanata, padişahlığa karşı tavrını açıkça ortaya koymuş ve güçlü bir hayır demiştir. Bununla beraber geniş emekçi yığınlar, AKP'nin yaşama geçirdiği politikalara, hırsızlığa, yağma ve talana da dur demiştir. AKP'nin yaşadığı 10 puanlık düşüş bunun bir göstergesidir.

Oldukça yoğun, gerilimli ve bir o kadar çekişmeli bir seçimi geride bıraktık. Seçimler uzun süreden sonra belki de ilk defa, ülkemizdeki politik atmosferi böylesine etkileyecek bir hale büründü. Genel seçimler, gerek egemenler cephesinde gerekse de ezilenler açısından önemli tarihi bir mücadeleye sahne oldu. AKP'de ifadesini bulan ve 13 yıldır devletin kaptan köşkünde oturan hâkim sınıflar ile onların saldırı, baskı, gözaltı tutuklama ve katliamlarının hedefi durumundaki ezilenler arasındaki bu mücadele beklendiği gibi kıyasıya geçti. Siyasi temsiliyetini AKP'de bulan egemenler, 7 Haziran seçimlerinde yakalaya-

cakları başarı ile anayasayı değiştirmeyi devamında ise başkanlık sistemini getirmeyi planlamış, hedeflemişlerdi.

Böylece Türkiye, Erdoğan'da ifadesini bulan otoriter, keyfiyetçi, kendi hukukunu bile hiçe sayan, her konuşmasından kin ve nefret saçan politikada vitesi daha da büyütecek, temel hak ve özgürlüklere yönelik saldırılarda dozajı yükseltilecekti. Bu hedefe ulaşmak onlar açısından son derece önemliydi. Zira 13 yıldır yürürlüğe soktukları sömürü ve zulüm politikalarıyla, çeşitli milliyet ve inançlardan, kimlik ve cinsel yönelimlerden ezilenlere yönelik politikalarıyla yarattıkları öfkeden, işledikleri suçlardan kendilerini başkanlık sistemi ile korumayı düşünmüşlerdi.

Erdoğan'ın, Davutoğlu'nu da geride bırakan, açılış adı altındaki fiili seçim çalışmalarının, herkesin bildiği gönlündeki aslana oy istemesinin nedenlerinden biri de buydu. Valisi, kaymakamı, bakanları, askeri ve polisyle bir bütün olarak seçim çalışmalarına giren AKP için bu seçim, kader seçimi olacaktı. Nitekim öylede oldu. Bugün yürütülen tartışmalar AKP'nin sonun başlangıcında olduğunu göstermektedir.

Seçimin bir yanında AKP/devlet varken diğer yandan ise demokratik muhtevası güçlü bir program ve çeşitli milliyet ve inançlardan ezilenlerle kurduğu ittifakla, en önemlisi de kadınlara yönelik politikalarıyla öne çıkan güç birlikteliği ile Yeni Demokrat Gençlik olarak beraber yürüme tavrı belirlediğimiz HDP vardı. Seçim boyunca belirleyici mücadele, esas olarak açığa çıkaracağı önemli sonuçlar nedeniyle HDP ile AKP arasında yaşandı. Zira barajın aşılması durumunda AKP açısından ampul patlayacak ve 13 yıldır ülkemiz ezilenlerini karanlığa sürükleyen AKP bu defa kendisi karanlıkta kalma tehlikesi ile karşı karşıya kalacaktı. AKP Bunun çok iyi farkında olduğu içindir ki seçim startı verildiği günden bu yana sayısız saldırı, engelleme, yasaklama seçim bürolarına, çalışanlarına yönelik fiili saldırılar, Mersin ve Adana'da ve devamında Erzurum ve Amed'de olduğu gibi katletme politikasını yaşama geçirdi.

Tüm bunlara paralel bir şekilde bir yandan Erdoğan diğer yandan Davutoğlu'nun birbirine paralel yürüttüğü seçim çalışmalarında HDP'ye yönelik ağır hakaretler, kin ve nefret dili kullanılmaktan da vazgeçilmedi. AKP'nin yetkili ve etkili ağızları HDP'nin barajın altında kalmasının süper olacağını ilan etmekten çekinmedi.

Strateji, bir yandan psikolojik saldırılar diğer yandan fiili saldırı ve katliamlar ile HDP'yi provokasyona getirme ve HDP'yi tecrit etmektir. Tüm bunların amacı HDP'yi baraj altında bırakarak mecliste çoğunluğu ele

geçirip yeni anayasayı değiştirmek ve başkanlık sistemini getirmektir. Sahnelenen tüm oyunlar, yalanlar ve seçim günü yapılan, yapılmak istenen hileler bunun içindedir.

Ne var ki evdeki hesap çarşıya uymadı. Her şeye karşın kaybeden AKP oldu. AKP, her boyutta arkasına aldığı devlet olanaklarına rağmen 7 Haziran'da büyük bir hezimete uğradı.

“Sevim Koşş Ampul Patlamış”

Açıklanan ancak Yüksek Seçim Kurulu tarafından henüz resmi olarak duyurulmayan sonuçlara göre, AKP 7 Haziran seçimlerinde yüzde 40.68 ve 258 milletvekili, CHP yüzde 24.96 ve 132 milletvekili, MHP yüzde 16.29 ve 80 milletvekili çıkardı. Seçimlerde herkesin en fazla üzerinde tartıştığı başlıca parti olan HDP ise barajı aşarak yüzde 13.12 ve 80 milletvekili çıkardı. Sonuçlara göre AKP 2011 genel seçimlerine göre 10 puanlık bir düşüş yaşarken HDP oy oranını ve milletvekili sayısını iki katının üzerine çıkardı.

Böylece HDP başkanlık hayalleriyle yatıp kalkan, her ağzını açtığında HDP'ye ve onunla birlikte hareket eden devrimci, ilerici güçlere ezilenlere yönelik hakaretler yağdıran Erdoğan'a hak ettiği cevabı vermiş oldu. Açık ki 7 Haziran'ın kazananı çeşitli milliyet ve inançlardan, ezilen kimliklerden emekçi yığınlar olmuştur. Kaybeden ise AKP şahsında Erdoğan'ın 13 yıl boyunca yaşama geçirdiği sömürü politikaları ve buna eşlik eden baskı, sindirme, yasaklamalarla daraltılan temel hak ve özgürlüklere yönelik saldırılar olmuştur. Ezilen yığınlar, Gezi İsyanı'nda AKP'ye indirdiği ilk ve sersemletici darbeleri 7 Haziran'da sürdürmüş son ve belirleyici darbeyi ise bu defa vurmuştur.

Görünen o ki AKP bir daha ayağa kalkamayacak şekilde ağır bir yenilgi almıştır. 13 yıl boyunca her gün biraz daha otoriterleşen, kendisine saraylar inşa edip, saltanat düşleri kuran Erdoğan'a güçlü bir şamar indirilmiştir.

Seçimin en önemli sonucu aynı zamanda en fazla tartışılan ve ona göre her partinin ve seçmenin konumlandığı başkanlık konusunda olmuştur. Başkanlık, Erdoğan'ın tüm aç gözlülüğüne karşın tarihin sularına gömülmüştür.

“AKP İİ Binasında 7,1 Şiddetinde Deprem”

Türkiye halkı Erdoğan'a/AKP'ye başkanlık konusunda açık bir mesaj vermiştir. Keyfiyetçiliğe, tek adamlığa, saltanata, padişahlığa karşın tavrını açıkça ortaya koymuş ve güçlü bir hayır demiştir. Bununla beraber geniş emekçi yığınlar, AKP'nin yaşama geçirdiği politikalara, hırsızlığa, yağma ve talana da dur demiştir. AKP'nin yaşadığı 10 puanlık düşüş bunun bir göstergesidir.

Seçim sonuçlarıyla birlikte AKP, tek başına iktidar olmak bir yana hükümeti bile kurmayacak duruma gelmiştir. AKP bundan sonra ya zayıf ve yönetemeyen bir hükümet kuracak ya da çeşitli partilerle koalisyon kuracaktır.

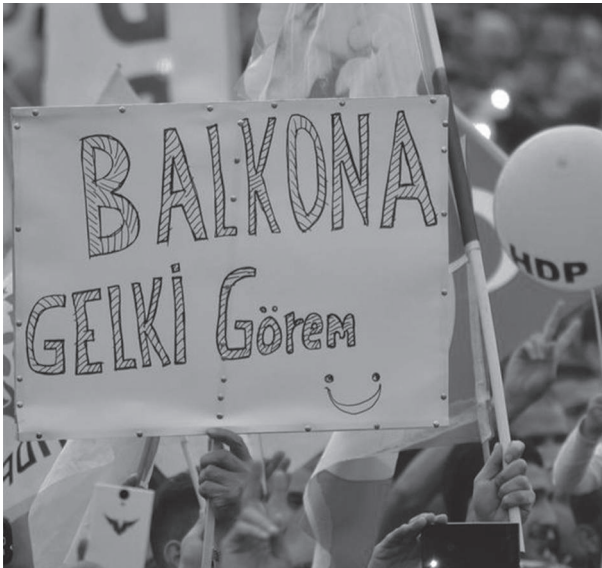
Diğer bir seçenek, erken seçime gidilmesi olacaktır. Her ne olursa olsun AKP rüyası bitmiştir. Kibirli, kendisinden olmayan her toplumsal kesime düşmanca yaklaşan, hakaret eden, aşağılayan, erkek egemen zihniyetle kadınlara saldıran AKP, yolun sonuna gelmiştir.

Böylece Türkiye'nin siyasi ikliminde bir dönemin sonuna gelinmiştir. Gezi İsyanı'nda yığınların temellerinden sarstığı AKP 7 Haziran'da yediği darbeyle yere kapaklanmış ve tuş olmuştur.

AKP en ağır darbeleri de T. Kürdistanı'nda yemiştir. Cihatçı çetelere sunduğu destekle, onlara akıl hocalığı yapmakla övünen, "Kobanê ha düştü ha düşecek" diyerek, Kürt halkının sınır dışında da olsa kazanımlarına saldırmaktan geri durmayan AKP, T. Kürdistanı'nda adeta silinmiştir. Bölgenin genelinde çok ciddi bir oy kaybına uğrarken birçok kentten vekil bile çıkaramamıştır. Dine sarılarak, HDP'ye daha fazla hakaret ederek, yol, baraj, savaş uçağı yaptık diyerek Kürt halkını kandırabileceğini düşünen AKP, hüsrana uğramıştır.

"Erdoğan Barajın Altında Kaldı"

Seçimleri başkanlık tartışmalarıyla birlikte bu kadar önemli hale getiren yüzde 10 seçim barajı da HDP'nin etrafından toplanan ezilenler tarafından parça parça edilmiştir. 12 Eylül Askeri Faşist Cuntası'nın bir ürünü olan ve Kürt halkının, devrimci, ilerici güçlerin çeşitli milliyet ve renklerin temsiliyetinin önüne geçmek amacıyla getirilen seçim barajı yerle bir olmuştur. Yüzde 10 seçim

barajı halkın gürül gürül akan isyan seli karşısında daha fazla duramamıştır. Türkiye toplumunun her renginden ve dilinden emekçiler ve özellikle de kadınlar siyasi temsileyetlerini mücadele ederek, barajları yıkarak sağlamayı başarmıştır. İlk defa meclis Türkiye toplumunun tüm farklılıklarını bu kadar zengin bir şekilde barındırabilecektir.

İlk defada HDP'nin, HDP'li kadınların mücadelesinin sonucunda meclisteki kadın sayısı iki katına çıkacaktır. 12 Eylül rejiminden arta kalan yüzde 10 seçim barajı yıkılsa da nihai mücadele henüz bitmedi. Şimdi sıra yüzde 10 seçim barajının kaldırılmasındadır.

Seçimlerin gösterdiği en önemli sonuçlardan biri seçimlere yeni katılan 3 milyona yakın genç seçmenin HDP'ye verdiği büyük oy oranı olmuştur. Gezi İsyanı'nda "hiç bir şey eskisi gibi olamayacak" diyen yeni kuşak direniş gençliği enerjisini HDP'ye aktırmış görünmektedir. Bu durum Gezi'de açığa çıkan büyük enerjinin öfkenin ve mücadele isteğinin hala dipdiri olduğunu göstermektedir. Halk gençliğinde sisteme ve onun uygulamalarına karşı büyük bir öfke birikmiştir. Açığa çıkan bu sinerjiyi örgütlemek büyük önem kazanmaktadır.

AKP'nin tek başına hükümet kurmaması durumuyla beraber borsa tepetaklak olmuş, dolar fırlamıştır. Uluslararası sermayenin kontrolü ve manipülasyonu altındaki Türkiye ekonomisini zor günler beklemektedir. Erdoğan'ın Merkez Bankası'na açık müdahaleleriyle bir fırlayıp bir düşen piyasaların bundan sonra daha da hareketleneceğini söylemek mümkündür.

AKP derinlerde hem de çok şiddetli bir şekilde yaşanan ekonomik krizi dizginleyerek seçimleri atlama ve meseleyi seçimlerden sonraya havale etme politikasına sarılmıştı. Ancak evdeki hesap çarşıya uymadı. Önümüzdeki günlerde, daha ciddi krizlerin bizi bekleyeceğini öngörmek mümkündür. Bu durum yeni baskı ve saldırıların aynı zamanda buna karşı güçlü bir muhalefetin gelişeceğini de göstermektedir. Kuşkusuz bunun en önünde yürüyen yine gençlik olacaktır.

7 Haziran seçimlerinde ampul patlamış, ezilenlerin coşkun öfkesi ve enerjisi barajları yıkmış, Erdoğan'ın başkanlık hayallerini yerle bir etmiştir.

Erdoğan, her seçim sonrası alışkanlık haline getirdiği o ünlü balkona çıkamamıştır. Ezilenler, Erdoğan'ı balkondan aşağıya atmıştır. AKP'nin zulüm ve düşmanlıkla 13 yıldır inşa ettiği sarayları yerle bir olmuştur. Sıra Erdoğan'ın sarayındadır. Barajları başına yıktık, sarayını da yakacak tüm kâbuslarını gerçek kılacağız!

BARAJLARI YIKILAN ONLAR, KAZANAN BİZ OLDUK, BİZ OLACAĞIZ!

İzmir ve Ankara Alanlarından Seçim İzlenimleri

İzmir- 7 Haziran seçimlerinin sonuçlanmasıyla, sınıf mücadelesi için önemli olan bir virajı gerimizde bıraktık. Egemenlerin çatlaklarının derinleşmesi, ezilenlerin ortak mücadele hattının örülmesinde bir aşama, şovenizmin kırılmasında büyük mesafe kat edilmesi ve %10 barajının yıkılması gibi konularda bizler için 7 Haziran seçimlerinin önemli kazanımlarını oluşturdu. Aynı zamanda ulusal soruna bakış açımız ve meselenin yakıcılığından kaynaklı Kürt halkının sadece destekçisi değil kendimizi Kürt sorunun çözümünde özneleştirdiğimiz bir dönem oldu seçim süreci. Bu yakıcı süreç içerisinde örgütlenerek demokratik muhtevayı devrimciliğe dönüştürme iddiasında, ideolojimizi daha geniş kitlelere anlatma ve tartışma fırsatının önemine her seferinde vurgu yapmaktan kaçınmıyoruz. Mart ayından bu yana yaptığımız gerek politik, gerekse işleyişimize, kitlelere temasımıza dair tartışmaların ardından arkamızda dolu dolu, zaman zaman karmaşık fakat bir o kadarda faydalı ve kafa açıcı bir seçim sürecini geçirmiş bulunmaktayız.

Örgütlülüğümüzün Gelişmesi

7 Haziran seçimlerindeki HDP'yi destekleme tavrimizden ardından İzmir alanında aldığımız toplantı gereği

il seçim koordinasyonu, ilçe ve merkez komisyonlarını oluşturmakla işe başladık. Her ilçe komisyonu yerelerde ortaklaşabildiğimiz kurumlarla görüşerek HDP komisyonlarında yer aldı ve ortak çalışma zemini yaratıldı. Partizan'ın oluşturduğu seçim komisyonlarına bizde gençlik olarak destek vererek güçlendirdik. Var olduğumuz her mahalle, her komisyon, girdiğimiz her ev, karşılaştığımız her insan gün geçtikçe arttı ve süreç öncesinde de var olduğumuz her alanı güçlendirdik. Seçim süreci öncesinde giremediğimiz ya da etkin olamadığımız alanlarda birçok ilişki ve çevre geliştirdik, yerelerde gençlikle öz sorunlarını ve kendimizi tartışma fırsatı yakaladık.

Kitle Çalışmalarımız

Kitlelere gidişimizi defalarca inceleme ve irdeleme fırsatı bulduğumuz bu süreçte gördük ki seçim çalışmalarının bize önemli getirileri oldu. Örneğin 1 Mayıs, Soma, 18 Mayıs gibi önemli gündemleri HDK ile örgütleyerek HDP'nin de gündemine sokmuş olduk. Bu sayede özellikle merkezde ve Narlıdere yerinde 18 Mayıs anmalarında geniş bir bileşenle ortak işler örgütledik. Basın açıklamasından slogana, pankarttan ajitasyona kadar çeşitli görevleri üstlendik. Aynı şekilde Menemen'de hazırladığımız Mayıs şehitleri sinevizyonu, Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya ve fikirlerini devrimci, yurtsever, demokrat, örgütlü ve örgütsüz geniş kitlelerle tartışma, birçok insanın gündemine sokma fırsatı verdi bize. Takvimsel günlerin ardından başladığımız sandık bazlı çalışma ile de faaliyetimizin olmadığı Bornova gibi alanlarda kapı kapı gezerek, pazaryerlerini dolaşarak insanlara HDP'yi ve kendimizi anlattık. İzmir birinci bölgeden aday olan Pınar yoldaşımızın da bize sağladığı avantajları değerlendirince konserlerde, geniş halk buluşmalarında, fabrika, esnaf, ev ve direnişteki işçilere yapılan ziyaretlerle kitle çalışmalarımızı son derece geliştirdik.

Ulusalçı tabanın fazlaca bulunduğu İzmir alanında karşılaştığımız insanlardan HDP'ye oy vermeyen biri bile olsa tepkiselleşme ile karşılaşmadık ve aile içinde genç bulunan birçok evden HDP'ye oy olarak yeni çevreler edindik.

Kurumsal İlişkilerimizin Gelişmesi

Narlıdere ve Menemen ilçe komisyonlarının yanı sıra merkezi olarak da 1 Mayıs, Soma, 18 Mayıs gibi çalışmaları bileşenlerinden biri olarak HDK ile organize ettik.

Bu şekilde üç aylık süreç boyunca hem gündemimizi aldığımız her fikir ve eylemselliği HDK ve HDP'nin gündemine sokmuş olduk hem de onların gündeme aldığı her fikirden haberdar olduk. Gündemlerimizi en geniş kitlelerle ele almanın doğruluğu tartıştık ve ortaklaşabilme zeminimizin olduğu birçok kurumla ortaklaştık. Bu sayede kurumsal ilişkilerimizi geliştirdik ve aktif yer alamadığımız HDK'de de tecrübeler edinerek önümüzü tartışabildik.

Yeni İlişkilerin Ortaya Çıkması

Katıldığımız her kitle çalışmasında yeni kitle ilişkileri açığa çıkarttık, çevremizi genişlettik. Seçimin son günlerinde bizim tanışmaya çalıştığımız değil bizimle tanışmak isteyen kitle ilişkileri açığa çıktı. Çalışmalarımızın meyvelerini gelişen örgütlülüğümüz, kurumsal ilişkilerimiz ve yeni ilişkilerin açığa çıkmasıyla topladık.

Seçim süreci boyunca önümüze koyduğumuz görevleri, hedefleri ve kazançlarımızı değerlendirdiğimizde tespitlerimizde ne denli haklı olup kendimizi politik atmosferin ortasına attığımızı görüyoruz. İzmir alanında da seçim yüzdesinin sonuçlarının önemli olduğunun farkındayız ancak asıl seçim çalışmalarının sonucu bizi ve örgütlülüğümüzü geliştiren noktada durmuştur.

Ankara'da Seçim Çalışmalarına Dair

Ankara- Seçim çalışmalarının bu kadar içinde yer almak bizim için ilk defa oluyordu. Seçimlere dair tavrımız açıklandığında kafamızda çelişkilerle başlayan bir süreçti. Ne kadar tartışsak da o bazı çelişkilerimiz kafamızın bir yerinde bulunuyordu. Bazı çelişkilerin pratikte çözüleceğini bilerek başladık.

Kitlelerden Kitlelere

Stant çalışmalarımızı artık farklı bir alanda yapıyorduk. Dayanışmayı farklı bir alanda örgütlüyorduk. Kitleyle konuştuğumuzda onlara farklı bir politika üzerinden gidiyorduk. Belki ilk defa taraftar kitlemizin dışındaki evlere gidip onlarla politik sohbetler yürüttüğümüz, onlarla konuştuğumuz bir alan çalışması oldu. Tabii bunlar yapılırken ister istemez zorluklarla karşılaştık. Kapsımını açmayanından bildiriye alıp yırtanına kadar...

Ama "kitlelerden kitlelere" şiarımızla bilinçlendirdiğimiz her insan bizim için bu zorlukları unutmamıza destek veriyor. Seçim arabasıyla sesimizi kitleye daha gür bir şekilde ulaştırıyoruz. Kitle çalışması yürürken hem kitle bizi fark ediyor hem de bizim pratik anlamda faaliyetimiz daha da genişliyordu. İlk kitle faaliyetimize şu bilgiyle çıkmış ve bize çok yararı olmuştu: "Kitle seni istediği yere çeker" sonuç olarak biz orda seçim faaliyeti yürütüyoruz ve bazen öyle şeyler oluyor ki çelişkilerin yeniden ortaya çıkıyor. Kitle faaliyeti yürütürken saldırılara karşılık istediğimiz türden cevap veremememiz bizim için farklı durumlar ortaya çıkarıyordu. Kendi aramızda tartışmalara sebep oluyordu.

Denizde Balık Olmak

Kitle çalışmaları bu denli hızlı yürürken yeni ilişkilerin ortaya çıkmaması da biraz zor gözüküyordu. Biz ne kadar o alanda kendimizi gösterirsek bir o kadarda yeni ilişki yaratıyorduk kendimize. Kitle bizi merak ediyordu. Kitleyle sohbet ederken kendimizden de bahsediyorduk. Bu bir süreçti. Biz bu seçim faaliyet sürecini olabildiğince iyi kullanmaya çalıştık. Zaten bildiğiniz gibi süreç zaman anlamında kısa ama kitlenin oldukça hareketli olduğu bir süreçti. Bu kitlenin içinde örgütlenmemiz önemli bir meseleydi. Kitle bir deniz ve biz bir balıktık. Denizin içinde hareket etmeyi öğrenmeliyiz. Ülkenin gündemi bu denli seçime ayrılmışken yeni ilişkilerin gelmesi çok normal gözüküyor. Yeni ilişkiler üzerinden örgütlenme çalışmalarımız daha çok seçim faaliyeti üzerinden değil de kendi eylemlerimiz üzerinden gitti. 1 Mayıs, 6 Mayıs 18 Mayıs bu anlamda daha verimli kullanabildiğimiz süreçler oldu.

BARAJLARINIZI YIKTIK, SIRA SARAYLARINIZDA

7 Haziran seçimleriyle yıkılan baraj başta Kürt halkı olmakla birlikte HDP ile bir araya gelen ezilen bütün kesimlerin demokrasi mücadelesinin gelişiminde önemli bir dönemeci ifade ederken; egemen kliğin bugünkü sözcüsü AKP açısından ise ciddi bir yenilgidir. % 10 seçim barajının yine ezilen milyonların öfkesinin ve enerjisinin tek potada bütünleşerek sisteme yönelmesiyle barajın fiili olarak ortadan kalkması; Gezi İsyanı'nın ardından ezilenlere bir kere daha öfkenin bulunduğu ortak mücadele barikatında örgütlenmenin yarattığı değişime olan inancı güçlendirmiştir.

T. Kürdistanı'nda TC Geleceği

Seçim barajının yıkılması, AKP'nin oy kaybı başta T. Kürdistan'ı olmak üzere bütün bölgelerde düşen oy oranı AKP için ciddi bir yenilgi olmuştur. 12 yılı aşan AKP hükümeti bütün ezilenlerin tek elden indirdiği darbeyle son bulması AKP'nin sarsıntısını şiddetlendiren temel etkidir. Seçimlerin hemen ardından kurulacak koalisyon hükümeti ile ilgili tartışmalar, AKP'nin yürüttüğü pazarlıklar bir yandan sürerken; seçimlerde yaşadığı hezimetin intikamını alma çalışmalarına Amed'de jet hızıyla başlanmıştır. Amed sokakları TC'nin 90'lı yıllardaki infaz ve kaos politikalarını hafızalarımızda güncellemiştir. Mahallelerin uzun namlulu silahlarla basılması, esnafların dükkanlarının kurşun yağmuruna tutulması AKP'nin yenilgi karşısındaki saldırganlığını bir kez daha gözler önüne sermiştir. Taranan işyerlerinin sahiplerinin HDP'li olması Amed'de tırmandırılan saldırıların HDP'nin seçim barajını yerle bir eden başarısına tahammülsüzlüğün yansımasıdır. 3 HDP'linin katledilmesiyle, onlarca insanın yaralanmasıyla sonuçlanan kent

dört bir tarafına yayılan silahlı saldırılar polisin gözetiminde yaşanmıştır. Buna rağmen “Kesinlikle hiç bir zafiyet söz konusu değildir” diyen Amed emniyet müdürünün tutumu AKP'nin Kürt halkına dönük iki yüzlü tutumunun son göstergesidir.

AKP'nin bu saldırganlığı 7 Haziran'da seçim barajının aşılmasıyla birlikte devletin bekası açısından stratejik bir önemi olan parlamentoda da yenilgi yaşaması, HDP'nin meclisteki varlığının AKP'nin yaşadığı krizi derinleştireceği anlamına geldiği için Amed'de saldırılar tırmandırılmıştır. AKP'nin başta başkanlık sistemi olmak üzere uzun süreli hedeflerini büyük bir çıkmaza sokan; HDP'nin yarattığı gelişmenin, AKP'nin dengeleriyle oynamasının beklenmeyen bir sonuç olmadığını belirtmeliyiz. Bu yüzden Hizbul-kontra, DAİŞ ya da JİTEM eliyle yapılan bu saldırılar bir TC geleceği olarak devlet eliyle örgütlenmektedir.

Kitle Faaliyetinde Aktif Politikada İstikrarlı Olalım!

Bu saldırıların hemen öncesinde yoğun ve aktif bir seçim çalışmasını geride bıraktık. Seçim çalışmasının aktif bir öznesi de her alanda gençlik oldu. YDG açısından da hedeflerimiz doğrultusunda verimli bir çalışma süreci geçirdik. Dönemin başından bu yana başta Rojava ve Şengal kampanyamız başta olmak üzere, 9. Konferans kapsamında yaptığımız çalışmalar ve yürüttüğümüz tartışmaların seçim çalışmalarımızla bütünlük kazandığını vurgulamalıyız. Rojava ve Şengal kampanyamızın yarattığı dinamiklerle örgütlediğimiz konferansımız ve dönemin sonuna denk düşen seçim çalışmamız Kürt halk gençliğini örgütlenme noktasında koyduğumuz hedeflerimize bizi daha fazla yaklaştıran çalışmalar olması bakımından bir bütünlük taşımaktadır. Kürt halk gençliğine daha fazla temas etmenin olanaklarının olduğu alanlarda yine Kürt halk gençliğinin gündemleriyle uyumlu politikalarla oluşturduğumuz çalışma periyodunun bu kapsamda özne olmakla ilgili yürüttüğümüz tartışmaların somut adımları olarak görülmelidir. Attığımız bu somut adımların daha sistemli bir örgütlenme politikası haline gelmesi için yürüttüğümüz kampanyaların, seçim çalışmasının sonuçlarıyla birlikte değerlendirerek önümüzdeki süreç yönelimimizi belirlemeli ve atacağımız adımlara bu temelden yön vermeliyiz. Önümüzdeki dönemde faaliyet yürüteceğimiz üniversitelerden, liselerden tutalım da politik gündemlerimizin ana ekseninin belirlenmesine kadar YDG'nin önümüzdeki süreç yönelimini bu dönem açığa çıkardığımız sonuçların beraberinde gelen olanakları örgütlenme perspektifi ile almamız.

Yaz döneminde örgütleyeceğimiz çalışmalardan başlayarak bu hedefimiz doğrultusunda adım atabiliriz. Pratik ve politik açıdan yoğun geçireceğimiz bu süreci dönemin açığa çıkardığı olanakları örgütlenme süreci olarak değerlendirebiliriz.

BARAJI BAŞLARINA YIKILANLARI, TARİHE GÖMMEK İÇİN ÖRGÜTLEN!

%10 seçim barajının yıkılması ile devletin çarklarına 35 yıllık bir çomak sokulmuştur. Artık öfkelenmesi, histeriye kapılması, kriz masaları oluşturması gerekenlerde bu vesileyle devleti yönetenlerdir. Yaklaşık 13 senedir 1980 darbesinin kaymağını yiyen AKP'yi, HDP birlikteliğinin açığa çıkarttığı güç ve sonrası için muhtemel olan devrimci dalga, kıyıya vurduracaktır. Onları, ne saltanatları ne de sarayları koruyamaya yetmeyecektir.

Yaklaşık üç aylık bir süreçte, yoğun emek ve çaba ile örgütlediğimiz 7 Haziran genel seçim çalışmalarını noktalamış bulunuyoruz. 4-5 Nisan tarihlerinde yaptığımız eğitim çalışması ve divan toplantımızda, seçim çalışmalarının ve HDP ile birlikte hareket etme durumumuzun gerek politik-siyasi içeriğine gerekse de pratik çalışmalarına dair hatları belirginleştirmiştik.

7 Haziran genel seçim çalışmalarımızın yoğunlaşacağı süre zarfında, kitleselleşme, yeni ilişkiler yaratma ve yeni alanlara açılma başlıklarında bir ilerleme yaşayacağımızı öngörmüştük. Alanlarımızın içerisine girdiği yoğun pratik süreç, kitle çalışması ve toplamdaki hareket-

liliğimiz bu tespitimizin doğrulanmasındaki en önemli faktörlerden biriydi. Bunun yanı sıra politik anlamda da ülkenin siyasal atmosferini daha fazla takip eden, seçim politikası üzerinden daha fazla tartışan bir YDG gerçekliği yaratıldı.

Örgütümüzün bu dönemdeki oluşturmuş olduğu seçim politikası, teslim etmek gerekir ki seslenmiş olduğumuz kitlenin düşünceleriyle en fazla örtüşen, paralellik yakalayan bir politika oldu. Mevcut olan bu gerçeklik, attığımız her adımın karşılığının daha büyük bir etkiyle geri dönmesini sağladı. Seçim süreci boyunca kat ettiğimiz yol, bizlere yapabileceklerimizi ve kendi gücümüzü yeniden gösterdi. Nisan, mayıs ve haziran aylarında yürüttüğümüz çalışmalar, omuzlarımıza aldığımız yükün üstesinden gelebildiğimizi göstermektedir.

Ancak bugün açısından kendimizi değerlendirdiğimiz de, çevre çeperimizin genişlemesi ve çapımızın büyümesi bize yetmeyecektir. Sistemin açmazlarının yoğunlaştığı ve yönetme krizinin derinleştiği bir sürecin içerisindeyiz. Seçim süreci boyunca AKP/devlet eliyle gerçekleştirildiği açık olan saldırılar bugün yaşanan krizin ne kadar derin, korkularının ne kadar büyük olduğunu göstermektedir.

Çöküşünüz muhteşem oluyor!

100'den fazla HDP bürosunun saldırıya uğraması, Erzurum'da gerçekleştirilen linç ve imha saldırıları,

Bingöl’de HDP çalışanı Hamdullah Öge’nin katledilmesi, Amed’de HDP mitingine, Mersin ve Adana’da HDP il merkezlerine yapılan bombalı saldırılar devletin Kürt düşmanlığının ve ezilen halka yönelik tavrının somut göstergeleridir. Bugün, tüm bu saldırılara rağmen HDP’nin barajı yıkması, kitlelerin sisteme verdiği en büyük cevaptır. Özellikle T. Kürdistanı’nda AKP’nin sıfırlanması, “Kürt sorunu yoktur” yaklaşımının, Kürt sorunun görmezden gelinmesinin, ötelenmesinin nele kadir olduğunu göstermektedir.

Seçimlerin sonuçlanmasının hemen ardından gelen günlerdeki gelişmelerde ise devletin açmazlarının ne kadar büyük olduğuna işaret eder. 1980 AFC’sinin en büyük ürünlerinden olan %10 seçim barajının fiili olarak yıkılması, uzun bir süredir sisteme vurulan en büyük darbe olmuştur. %10 seçim barajının yıkılması ile devletin çarklarına 35 yıllık bir çomak sokulmuştur. Artık öfkelenmesi, histeriye kapılması, toplantılara boğulması, kriz masaları oluşturması gerekenlerde bu vesileyle devleti yönetenlerdir. Yaklaşık 13 senedir 1980 darbesinin kaymağını yiyen AKP’yi, HDP birlikteliğinin açığa çıkarttığı güç ve sonrası için muhtemel olan devrimci dalga, kıyıya vurduracaktır. Onları, ne saltanatları ne de sarayları koruyamaya yetmeyecektir.

AKP ideologlarından ve eski başbakan yardımcısı Yalçın Akdoğan’ın: “*HDP bundan sonra çözüm sürecinin ancak filmini yapar. ‘Bal bal’ demikle ağız tatlanmıyor, ‘barış barış’ demikle de olmuyor. Madem yüzde 13 oy aldılar, Kandil’e çağrı yapsınlar ve PKK’ya silah bıraktırsınlar*” açıklaması AKP’nin seçim sonuçlarına verdiği ilk tepki oldu. Ardından, 9 Haziran akşamı yaklaşık üç saat içerisinde gerçekleşen, bakanlar kurulunun istifası, Tayyip Erdoğan’ın istifaları kabul etmesi ve Amed’de kontra örgütlenmelerin gerçekleştirdiği biri İhya- Der Başkanı Aytaç Baran ve 3 yurtseverin öldürülmesi ile iki günlük AKP sessizliği bozuldu. Bu çırpınışlar AKP için sonun başlangıcıdır. Yapılan istifalar, kontra-resmi kolluk güçleri ile gerçekleştirilen katliamlar ezilen halkın öfkelerini çığ gibi büyütecek ve AKP’yi çöküşten kurtaramayacaktır.

YDG’yi büyüt, öfkeyi örgütle!

Tüm bu yaşanan gelişmeler başta T.Kürdistanı olmak üzere ülkede yaz aylarının ne kadar hareketli geçeceğine işaret eder. Sistemin deyim yerindeyse öç almaya yönelik saldırıları artarken, bu saldırılara karşı pasif-militan bir karşı koyuş da örgütlenecektir.

Bir gençlik kitle örgütü olarak YDG açısından da mesele burada düğümlenmektedir. Toplumsal muhalefetin, politikleşmenin arttığı dönemlerde bizim de hareketli olmamızla birlikte yeni ilişkilerin açığa çıktığından ve

yeni faaliyet alanlarına açıldığımızdan yukarıda da bahsetmiştik. Bundan sonraki gelişecek olan süreçte de sınıf mücadelesi için durum geçtiğimiz seçim sürecinden pek farklı olmayacaktır. Şimdi yapmamız gereken var olan ilişki ağının, yeni açılan alanların akacağı kanal ve örgütlenmesi için gereken rotadır. Kitle çalışması ve pratik faaliyet sonucu açığa çıkan ilişkilerin örgütlenebileceği alanların yaratılmasına ağırlık vermeliyiz. Bu alanlar YDG’nin kendi örgüt inşasını da karşılayan ve genişleyen çevre çeperini göğüsleyebilecek, böylelikle örgütlü gücünü artıracak bir işleve de sahip olacaktır. YDG için kitlelerin örgütlenebileceği, örgütlü bir faaliyete katılabileceği alanlar, onun kolektif mekanizmaları yani yürütme ve komisyonlarıdır. Bahsettiğimiz kolektif mekanizmaları güçlendirdiğimiz oranda YDG’nin örgütsel şekli-bütünlüğü açığa çıkacaktır. Bu anlamıyla birlikte, bir çalışmayı diğer başka bir çalışmaya kurban etmememiz gerekmektedir. Yani ne kitle çalışmasını, kolektif mekanizmaların bir araya gelmesine, eğitim çalışması örgütlenmesine, muhasebe yapıp plan yapmasına ne de tüm bunları kitle çalışmasına tercih etmek durumunda değiliz.

Bir örgüt gücünü, dinamik bir yapıda kitle çalışmasından aldığı kadar, bu kitle çalışmasını örgütlü bir güce dönüştürme kabiliyetinden de alır. Bu bahsettiğimiz iki şey, bir birini tamamlayan ve aynı zamanda bir birini anlamlandıran şeylerdir. Kitle çalışması yapmadan kolektif mekanizmaların bir araya gelmesi, kolektif mekanizmaları örgütlenmeden kitle çalışmalarının örgütlenmesi bizim için yeterli değildir. Bunların birlikteliği, bir örgütü güçlendiren en önemli iki faktördür.

Toplamımız açısından şunu rahatlıkla söyleyebiliriz ki, seçim döneminde yakaladığımız hareketlilik belirli bir büyümeye yol açtı. Bu büyümeyi taçlandırmamız gerekmektedir. Bunu da örgütsel mekanizmalarımıza YDG’nin örgütsel inşasına vereceğimiz ağırlıkla yapabiliriz.

ŞİDDETE TEK SEBEP: KADIN OLMAK

Erkek şiddeti hız kesmeden kadınları katletmeye devam ediyor. Katledemediği kadınları da kısıkcı altında her gün biraz daha kısıtlıyor. Erkeğin bir kadına şiddet uygulaması için onun bir kadın olarak doğmuş olması zaten yeterli. Çünkü kadın erkeğe göre daha narin, daha güçsüz, daha duygusal ve aynı zamanda daha şeytan! Her “efsunlu fikrin” altından kadınlar çıkıyor.

Erk-ek ülkelerde kadına ses olmak

Dünyanın hemen her ülkesinde yaşanan kadına şiddet, farklı ülkelerde neredeyse aynı sebeplerle gerçekleştiğini görüyor, duyuyoruz. Ülkelere göre renk değiştiren erkek şiddeti “renği her ne olursa olsun” kadına baskı, taciz, tecavüz, katliam şeklinde yansıyor. Kadını köleleştirmeye onu dört duvar arasına hapsetmeye çalışan erk zihniyetinin; ahlak bekçiliği, kıskançlık, namus temizleme, dini kurtarma gibi birçok negatif renği bulunmaktadır.

Afganistan’da yasaların hem kadın hem erkeğe uygulandığı belirtilse de birçok ceza kadına verilmektedir. Verilen cezalar bütüne bakıldığında ciddi bir yargılama olmadan ve dahası kadına artı bir şiddet uygulanarak verilmektedir. Bu doğrultuda kadına idam ve recm cezası verilmeden önce tecavüz edilmektedir. İdam ve recm gibi insanlık dışı yöntemleriyle vahşetin simgelerinden birine dönüşen Afganistan’da kadınların herhangi bir konuda söz söylemesi engellenmektedir. Bunun en büyük ve insanlığın ruhunu sızlatan örneğini Farkhunda’nın katledilişinde gördük. Öyle ki sosyal medyada videolar “içi kaldıracabilecekler izlesin” başlığı altında yayımlandı. Farkhunda yargılanmaya dahi gerek görülmeden “din satıcısı” bir erkek tarafından “din düşmanlığı” ile suçlandı.

Bunun üzerine eli tesbihli, ağzı salyalı bir grup tarafından işkence edilerek katledildi. Öyle ya, İslam dini Farkhunda’nın anladığı gibi bir din değildi. Birilerinin bunu ona anlatması gerekiyordu! Olay sırasında orada bulunan güvenlik güçleri Farkhunda son nefesini verene kadar hiçbir müdahalede bulunmadı.

Sebebi kesinlikle çılgına dönmüş grup değildir. Grubun, kadına reva gördüğü cezayı haklı bulmalarındandır. Olay sonrasında güvenlik güçlerinin açığa alınmış olması ya da 26 kişinin tutuklanmış olması tabii ki Afganistan’ı erk-ek egemen zihniyetten arındırmaz. Olay sonrasında sadece kadınlar Farkhunda için sokağa çıktı.

Farkhunda ile beraber birçok göz yumulan, duyurulmayan kadın katliamı gerçekleştiriliyor. Hemen her gün kadınlar, erk zihniyetin baskısı altında eziliyor, yok sayılıyor. 1986 yapımı “Soraya’yı Taşlamak”, 1991 yapımı “Kızım Olmadan Asla” gibi filmler İran’da kadının maruz kaldığı her türlü şiddeti gözler önüne sermektedir. Filmler, Afganistan gibi erk-ek egemen zihniyete sahip İran rejiminin “tehlikeli” görmesi sebebiyle Ürdün’de çekildi. Asıl rahatsızlıkları kadının sesinin duyurulmasına yöneliktir. Tecavüzcüsünü öldüren Reyhaneh’i, kadınları isyana teşvik edeceği düşüncesiyle İran rejimi tarafından idam edildi. Tecavüzcü istihbaratçılardan kaçmak için otelin dördüncü katından atlayan Kürt kadını Ferinaz şahsında isyan başladı. İran rejimi yine kadınları kendi sessizliklerinde boğmak için kentte OHAL ilan etti. İsyanı bastırırken birçok insanı yaraladı ve katletti.

Belki de birçok kadının kafasında İslam ülkeleri ile ilgili çelişkiler doğmuştur. Farkhunda Kur’an yaktığı id-

diasıyla katledildi, Reyhaneh tecavüzcüsünü öldürdüğü için idam edildi. Afganistan, İran gibi İslam ülkelerindeki halkın büyük kısmı bu katliamlar karşısında suskun kalırken, Ferinaz şahsında topyekûn isyana duruldu. Bu çelişki Türkiye’de tecavüzcüsünü öldüren Nevin Yıldırım’a verilen müebbetle karşı suskun kalan medyanın; Özgecan’ı, Mutlu Kaya’yı günlerce yayından düşürme işinin çelişmesini de akıllara getiriyor.

Farkhunda; kadınların %30’unun seçimlerde oy kullanabildiği Afganistan’da, hem de kadını erkeğin kölesi yapan din satıcılarına karşı çıktığı için mi polisler olayı izledi?

İran’da Farinaz’ın tecavüze uğraması sonucu otele atlayıp ölmesi “namusunun temizlendiği” anlamına geldiğinden mi bazıları da isyana destek verdi?

Peki, Reyhaneh tecavüzcüsü ile beraber kendini de öldürmediğinden mi şahsında başlatılan kampanya yeterince destek görmedi?

Türkiye’de; Nevin Yıldırım tecavüze uğradı. Tecavüzcüsünün kafasını kesip köy meydanına attı. O kadar da kadın vardı köyde ama, demek ki Nevin “masum” değildi. Hem psikopat olmalıydı Nevin, bir adamın kafasını kesebilmek için.

Özgecan Aslan ise okuldan evine dönen, “sessiz, masum, bakire” bir kadındı. Gece sokağa çıkmazdı mesela ya da sevgilisi yoktu. Bir de tecavüzcüsünün yüzünü darma duman etmeseydi, dört dörtlük bir “hanım” olurdu.

Mutlu Kaya medya için bulunmaz bir “reyting hediyesi”ydi. Kiminin Sindrellası kiminin talih kuşuydu sonuçta. Masumluğu konusunda net olamasalar da “acıklı hikâyesi” herkesin yüreğini dağlamıştı bir kere.

Hepsi bir kenara dursun da dayak yiyen kadının kocasıyla aynı cezayı almış olmasına ne demeli? Kadın dayağı ne kadar hak ettiyse artık, döve döve kocasının elleri parçalanmış. Öyle ya, bir kadın; “dur kocacım, sen yorulma ben kendimi duvardan duvara vururum” demeliydi.

Özsavunmayı yükseltiyoruz

Aslında hangi ülkede olurlarsa olsun kadınlar gördükleri şiddete karşı özsavunmanın adımlarını atmış oldular. Şiddetin olduğu her yerde bazen sessiz bazen çığlık çığığa kadın direnişi hissedilebiliyor. Özellikle son zamanlarda kadınlar feodal ve erkek egemen toplum tarafından gördüğü şiddete karşı özsavunma bilinciyle yeniden doğuyor, kadınlar omuz omuza direnişi yükseltiyor. Rojava’da kadınlar özgürlük mücadelesinin temel taşlarını oluşturdu. Hindistan’ın

Bundelkhand bölgesindeki kadınlar, tecavüzcülere karşı savunma güçlerini geliştirdiler. Ama tüm bu özsavunma ve kadın özgürlük mücadelesi örnekleri, özsavunmanın sadece fizikî yöntemlerden ibaret olduğunu düşündürmemeli.

Hiçbir kadın; yüksek mühendisin yanındaki “aptal sarışın”, holding müdürünün yanındaki “çıtır sekreter”, paşanın ardındaki “hanımefendi” değildir. Hiçbir kadın “ödüllü anne”, “ödüllü komşu kızı”, söz dinleyen kız kardeş, babasının “küçük prensesi” olmak zorunda değildir. Kadınlar her iş kolunda çalışabilir, her iş kolunda kariyer yapabilir. Hiçbir kadın, cinsiyet kimliğinden ötürü erkeklerden daha bilinçsiz, zekâ seviyesi daha düşük değildir. Hiçbir kadın din, dil, ırka bakılarak aşağılanamaz, “kirli” görülemez. Hiçbir kadın babasının dizinde oturup “beyaz atlı prens” bekleyecek değildir.

Eğitim, iş, eğlence, sokaklar, geceler, gündüzler yani hayatın hiçbir alanı kadınlara yasaklanamaz. Bu alanlarda hiçbir erkek kadına sözlü/fizikî baskı, şiddet uygulayamaz. Erkeğin alanlardaki kadına yönelik baskısından, şiddetinden ötürü kadınlar kendini suçlu hissetmemelidir. Karşısındaki erkek hangi konuma sahip olursa olsun, kadına baskı, şiddet uygulayamayacağını göstermelidir. Özgüven ve dirençle erk zihniyetinin baskısına, şiddetine karşı özsavunma bilincini erkeğin yüzüne vurmalıdır. Kadınlar erk şiddetinden ötürü kadın doğmuş olmaktan isyan etmek yerine, erk şiddetine karşı isyan etmelidirler. Yinelemek gerekirse bugün kadınlar Rojava’da, Kobanê’de kadın özgürlük mücadelesi için büyük adımlar attılar ve atmaya devam ediyorlar. Rojava’da, Kobanê’de mücadele eden kadınların ateşinin, diğer tüm kadınların özsavunma bilincini geliştirme yoluna aydınlık olması dileğiyle.

Ankara’dan bir YDG’li

HER ÇALIŞMAYI KADIN RENGİMİZE BOYAYALIM

Yaz çalışmalarımızda oluşturacağımız komisyonlarla birlikte daha özgün çalışmalar açığa çıkacaktır. Ama en önemlisi kadın komisyonu ile birlikte çalışmalara kadın bakış açısıyla renk vermiş olacağız. Aynı zamanda kadın komisyonlarımız, çalışmalarımızda açığa çıkan erkek egemen anlayışa karşı refleks müdahaleler geliştirmek için ihtiyaca göre çeşitli etkinlikler koyabilir.

Kadınların özgürleşmesi yolunda yürüttüğümüz mücadelede öncelikle ataerkil sistem içerisinde yabancılaştığımız kendi kadın kimliğimizi tanıyarak başlamalıyız. Erkek egemenliğinin nüfuz ettiği alanlarda görünmeyen emeğimizi, yok sayılan kimliğimizi gün yüzüne çıkarmamız uzun ve bir o kadar da zorlu bir mücadeleyi gerektiriyor. Biz bu mücadeleyi göze alarak düştük özgürlük yolumuza...

Biz kadın kimliğimizi tanıdıkça kadın bilincimizde derinleşeceğiz. Ve kadın bilincimizde derinleştikçe daha da özgürleşeceğiz. Tam da buradan hareketle kadın iradesinin gelişimi için kadınlara özgün alanlar yaratmamız gerekiyor.

Kadın çalışmalarımızın neredeyse temel gündemi haline gelen kadın alanları tartışması belirli bir ihtiyacın ürünü olarak karşımıza çıkıyor. Peki, nedir bu ihtiyaç? Bulduğumuz her alana hâkim olan erkek egemen anlayış, bu alanlarda filizlenecek olan kadın iradesinin oluşumuna bir dizi engel koyuyor. Buna karşı kadın iradesinin açığa çıkmadığı yani kadınların söz, yetki ve karar almadığı alanlara karşı mücadele ediyoruz. Önümüze çıkan engelleri ancak bu şekilde aşabiliriz.

Gençlik çalışmalarımızı yürütürken bu çalışmaların

genç kadın yüzünü oluşturma hedefiyle yürüttüğümüz tartışmalar sonucunda, kadın iradesinin gelişimi için kadınlara özgün alanlar yaratma düşüncesiyle kadın komisyonları oluşturarak başladık çalışmalara. Ve bu komisyonların oluşumuyla birlikte özgün kadın çalışmaları yapıldı. Fakat özgün çalışmaların istikrarlı bir biçimde devam etmesi ve uzun soluklu olması için genç kadın yoldaşların daha ısrarcı olması önemli bir yerde duruyor. Bunun ilk adımı da var olan kadın komisyonlarımızı güçlendirmekten geçiyor. Biz kadın komisyonlarımızın istikrarlı toplantılarını alırsak, kadın çalışmalarımızda da aynı istikrarı yakalayacağımız aşikârdır.

Komisyon tarzı çalışmanın önemi YDG'nin güncel süreçle ilgili yürüttüğü kampanya çalışmalarından elde ettiğimiz verimden görmekteyiz. Yine aynı şekilde önümüzdeki yaz sürecinde yürüteceğimiz çalışmaların komisyonlarını oluşturmamız bizi süreçte daha örgütlü kılacaktır.

Örneğin, YDG'nin köy çalışmalarında genç kadınların çalışmanın kadın yüzünü oluşturma iradesi ancak kendisine özgün kadın komisyonları ile açığa çıkacaktır.

Aynı zaman da kadınlı-erkekli çalışmalarımızda kimi zaman hâkim olan kimi zamanda örtülü biçimde yaşanan

erkek egemenliğini ve cinsiyetçi iş bölümünü engellemeye yönelik bir alan olacak. Çalışmalarımızda filizlenmiş olan kadınların söz ve iradesi ancak o zaman yeşerecek.

Çalışmalarımızda kimi zaman gündem arasına sıkışan, yer yer ciddiye alınmayan ya da küçümsenen kadın çalışmalarımızın hakkını vermek için yaz sürecinde örgütleyeceğimiz her çalışmaya kadın komisyonları oluşturma hedefi koyalım. Böylelikle çalışmalarımıza nüfuz eden erkek egemen anlayışla daha örgütlü mücadele etmiş olacağız. Ve aynı zamanda çalışmalarımızda kadın iradesinin açığa çıkması için daha özgür alanlar yaratmış olacağız.

Yaz sürecinde festival ve köy çalışmalarında oluşturduğumuz komisyonlarla birlikte daha özgün çalışmalar açığa çıkacaktır. Ama en önemlisi kadın komisyonu ile birlikte çalışmalara kadın bakış açısıyla renk vermiş olacağız. Aynı zamanda kadın komisyonu çalışmalarımız-

da açığa çıkan erkek egemen anlayışa karşı refleks müdahaleler geliştirmek için ihtiyaca göre çeşitli etkinlikler koyabilir. Örneğin eğitim çalışması tarzında küçük çaplı gündemler üzerinden çalışmalar yaparak ya da oyunlar hazırlayarak içimizde yer yer açığa çıkan erkek egemen söylem ve davranışlarla yüzleşme çalışmaları örgütleyebiliriz. Böylelikle küçük çaplı bir etkinliğe dönüştürdüğümüz çalışmayla alanlarımızda hâkim olan erkek egemen anlayışı daha kavranabilir bir konumda yüzleşmeye açabiliriz.

Haydi genç kadınlar festivaller, köy çalışmalarını bizi bekler. Kadınsız festival mi olur? Biz bu çalışmalarda olmaz isek, bu çalışmalar yarım kalır. Ve erkek egemenlik boş bıraktığımız alanlara sızma yapar. Yaz çalışmalarına kadın rengimizi katalım ki festivaller bizim irademizle yeşersin ve özgürleşsin.

SİZ KATLETTİKÇE BİZ MÜCADELE EDECEĞİZ

İran'da bir kadını daha katlettiler. Mahabad'ta Tara Otel'de çalışan Ferinaz Xosrewani kendisine tecavüz etmek isteyen İran istihbaratçılarından korunmak için otelin 4. katından atlayarak yaşamına son verdi. Ferinaz'ın tutuşturduğu isyan ateşiyle, Mahabad'ta halk sokaklara akın etti ve katledildiği Tara Oteli ateşe verdi. Bu olaylardan sonra Mahabad'ta ohal ilan edildi.

Birkaç ay önce yine İran'da Reyhaneh Jabbari kendisine tecavüz eden eski istihbarat görevlisini öldürmüştü. Bunun üzerine erkek yargı, öz savunmayı tanımayıp idam cezası vermişti. Tecavüzcünün ailesinden özür dilemesi istendi ama o onurlu bir şekilde tavizsiz direnişle idama yürüdü. Ne İran hükümetine, ne onun erkek yargısına boyun eğmedi Reyhaneh. Ferinaz'da "Kaderimi istemiyorum ve ölümü kucaklayarak buna bir son veriyorum." diyen Reyhaneh gibi ona yazılan kaderi reddetti. Aynı reyhaneh gibi son nefesini onurlu bir şekilde verdi. O katiller Ferinaz'ı da istememişti tıpkı Reyhaneh'i istemediği gibi. Onurlu ve başı dik gitti ölüme bu iki kadın. Onlarda yaşamak isterlerdi ve onlara çok yakıştırdı yaşamak. Ama onlar onurlu ve insanca bir ölümü tercih ettiler.

Yine Ferinazı katleden zihniyet bu kez, Afganistan'da Farkunda adlı bir kadını linç etmişti. Bir mollayla tartıştığı için. Linç edildi. Önce taş ve sopalarla dövüldü, bir çatıdan aşağı atıldı ve son olarak benzin dökülerek

yakıldı. Aynı Özgecanımız gibi. Özgecanda hiç hakkı olmadığı halde tecavüzcülere direndi ve bunun sonucunda bilekleri kesilerek yakıldı. Onlar kadındı ve konuşmaya hakları yoktu kendilerini savunmaya, tecavüzcülere karşı direnmeye hakları olmadığı gibi. Bir kadın sadece kederine razı olabilirdi çünkü.

Bugün Rojava da kadınlar erkek egemen sisteme karşı, kadınların özgürlüğü, kurtuluşu için savaşıyor. Ortadoğuda tecavüzcü IŞİD çetelerine karşı tarih yazan Kürt kadınların direnişi Ferinaz'ın bedeninde isyana dönüşüyor.

Ferinaz, katledilen ilk kadın değil sonuncu da olmayacaktır. Kadına yönelik şiddet erklığın güç gösterisi, egemenlik kurma aracıdır. Ataerkil sistem her gün kendini biz kadınlar üzerinden var ederken, kadınlar üzerinde her alanda iktidar olmaya çalışırken her gün yüzlerce kadın bu sistem tarafından katledilecektir.

Ama biz erkek devletiniz ve erkek adaletinizle barışmayacağız, Ferinaz'ın isyanı Reyhanehin tavizsiz direnişiyle sizinle savaşmaya devam edeceğiz. Katledilen kadınların çığlığı olacağız. Ve "Yasta değil isyandayız" diyerek, katlettiğiniz bütün kadınların hesabını soracağız.

İzmir'den Bir YDG'li

KENDİME SORDUM: SEÇİMLER NASIL GEÇTİ?

Herkese merhaba arkadaşlar. Türkiye'nin en kritik ve en gerilimli seçimlerinden bir tanesini geride bıraktık. Öncelikle yazıma başlamadan önce yayında ve yapımda emeği geçen başta kediler olmak üzere hewallere, kirwelere, kankalara ve tüm herkese teşekkür ediyorum. Herkes-ten çok, kedilere daha çok teşekkür ediyorum. Çünkü bu seçimlerde tarafsızlıklarını koruyup Cumhurbaşkanı Erdoğan'dan daha fazla tarafsız oldukları için. Hatırlarsanız yerel seçimlerde kediler 35 ilde eş zamanlı trafolarla girip seçimlerdeki oyları önemli oranda etkilemişlerdi. Bu da şunu gösteriyor ki, kediler seçimlerde cumhurbaşkanından daha etkili bir faktördür. Bu yüzden onlara karşı minnettarlığımızı Instagram'da kedili fotoğraflar paylaşarak sunabiliriz. Biliyorsunuz ki ben gasteciyim ve her ne kadar "gönlümde bir 'Parti' yatsa da" malumunuz tarafsız olmak zorundayım. Ama şuan tarafsız olmamı gerektirecek bir durum yok. Çünkü şuan haber yapmıyorum ki tarafsız olayım, izlenim yapıyorum. O zaman sonuna kadar taraflı olabilirim sayın okurlar.

Neyse sevgili okurlar, şimdi sizlere seçim sürecinde ne-

silden nesile, dedelerin torunlarına anlatacağı bir izlenime başlayım diyorum. (Abartma, kendini öv, yükselt yükselt öhm.)

Seçim çalışmaları başlarken ben de gönlümün hoş, keyfimin mayhoş olduğu yerde komisyonlara girdim. Girdiğim komisyon sizlerinde tahmin edebileceği gibi iase komisyonu oldu. Şaka şaka, tabi ki basın komisyonuna dâhil oldum. İlk başlarda toplantılarda biraz çekingen olsam da sonraki zamanlarda kendimi toparlayarak engin bilgilerimle komisyonda inisiyatif olmaya başladım. Toplantılarda standın nerede olacağı üzerine tıkanan tartışmalarda hemen araya girerek perspektifler sunuyor, sürece yön verecek belirlemelerle coştukça coşuyordum. Bazen ise önerilerim kabul edilmediği zamanlarda "HDP beni anlamıyor" diyerek sitemkâr oluyordum.

Yine bir gün rutin olarak Erdoğan'ın bir açılışına gidip en önde yerimi aldım. Yerimi aldım almasına ancak karnıma birden sinsi sinsi ağrı girmeye başladı. Evet, bu sefer tatlı sevdam beni ele verdi. Gastecilere ikrâm edilen tatlılara fazla abanarak kendimi riske sokmuştum. Ve şimdi o riskin sonuçlarını yavaş yavaş hissediyordum. Tam tuvalete çıkacakken Cumhurbaşkanı kürsüye çıktı, konuşmaya başladı. Ve haliyle hiçbir yere çıkamaz oldum. Ben de "görev kutsalıdır" diyerek zorluklara rağmen çekime başladım. Çekime başladım başlamasına da karnımın sancıları yüzünden not bile alamamıştım. Toplantı sonunda aklımda sadece şu kelimelerin kaldığını hatırlıyorum. "400", "milletvekili", "istikrar", "başkanlık", "yeni Türkiye", "gelelim", "gümbür gümbür" ilk başlarda aklım bana oyun mu oynuyor dediğim sırada Yeni Şafak muhabirlerinin sevinç konuşmalarını duyunca, çok sevdiğim aklımın bana oyun oynamadığını öğrendim.

Daha sonra seçim kampanyalarının başında Selahattin Demirtaş, en kısa grup toplantısı yaparak her şeyi özetledi. "Seni başkan yaptırmayacağız, Oğğlimm, Anliyy-

saann!!!” dedi. O nasıl bir cümle ki herkesin diline dolandı, duvarlara yazıldı. Bir seçim sürecinin ana sloganlarından bir tanesi oldu. Genci, yaşlısı sprey alıp duvarlara yazılama yaptı hatta yakalanıp para cezası yiyenler bile oldu. Yalnız bu cümle Erdoğan’ında pek gücüne gitti. Fena bozuldu. Hemen bir şeyler geveledi ama o da tutmadı. Ben seçim sürecinde konuşmalardı, haberlerdi, stantlardı deyip her yere koşuyorken, Cumhurbaşkanı Erdoğan’da her yere koşuyor ve gidiyordu. Erdoğan gittiği yerlerde bir şeyler açıyor, sonra başbakan gelip açıyor, sonra vali gelip açıyordu. Yani bir kurumun halka açılması için en az “3 çocuk” pardon en az 3 bürokratin gelip açması gerekiyordu. Erdoğan bir an kendi konumunu unutup açılıştan sorumlu devlet bakanı olduğunu zannetti galiba. Milletin evine gidip yufka açmalar, kahvehanelere gidip sohbet açmalar, açmalarda açmalar artık durdurulamazdı. İpin ucu fazlasıyla kaçmıştı. O da bunun farkındaydı ama biliyordu ki dursa her şey biterdi. Yine de devam ediyor gidiyordu. Bir gün ben de şehir turuna katıldım. Cumhurbaşkanıyla beraber kameralarla giderken, Cumhurbaşkanı, yolda elinde gazoz olan çocukları görüp hemen yanlarına gitti. Cebinden çıkardığı İsviçre çakısıyla gazozu açıp “Tinerici mi olcan len” diye konuşma yaptı.

Sevgili okurlar gel zaman git zaman seçimler geldi çattı. Malumunuz o kadar çalıştık, emek sarf ettik. Oylarımıza sahip çıkmazsak o da olmazdı. Bende ilk defa müşahit oldum. Müşahit olduğum okulda sabahtan bizim sandık başkanı ve HDP müşahitleriyle son bir kez kritik yaptık ve alanlarımıza yani sandıklarımıza döndük. Çalışmalar o kadar iyi gitti ki barajı yıkaçağımıza kesin eminim yani. Sandık başına geçtim. Pür dikkat gelen geçeni izliyor, diğer müşahitlere dikkat ediyordum. Sigara molası vermek için çıktığımda okul bahçesinde plakasız araç gördüm. Şüphelendim ve bizimkilere haber verdim. Çünkü sosyal

medyada bir sürü şüpheli plakasız araç olduğunu ve bunların oyları çalabileceği üzerine paylaşımlarda bulunmuşlardı. Bizlerde hemen toplanıp arabanın lastiklerini patlattık. Lastik patlar patlamaz sahibi bizim HDP başkanı çıkmasın mı? “*Ya hewalno bir sakin olun ya, niye bana sormuyorsunuz, insiyatifin dışına niye çıkıyorsunuz*” diye çıkıştı. Haliyle tekerlerin hepsi patladığı için öfkeliydi ve haklıydı ama bizlerde haklıydık başkan.

Seçim sonuçlarını kahvehanede izlerken arkadaşlar soruyorlar “*ne olur?*” diye. “*Gol olur*” diye yanıt veriyorum. Yaptığım kötü espiye dayanamayan arkadaşlarım masadan kalkıyorlar. Neyse, önemli olan seçimler şimdi onlara takılmayalım. Seçim sonuçlarında barajı yıkmamızın garantilenmesi üzerine masadan kalkan arkadaşlarımı “*arıyorum telefonlarımı açmıyorlar*”. Yine, sıkıntı yok çünkü başkaları geliyor. Halaylara başlıyor, sloganlar atıyorum

Bu seçimlerde belli ki balkon konuşması yapmayı hazırlananlar balkonda ancak hava alabildiler. Erdoğan ise hala ondan ses seda yok. Saraydan “*başkan olacağım*” diye çıkmış 2 gündür kayıp gözüküyor. Aman gözükmesin kafamız dinleniyor. Konuşup da tadımızı kaçırmamasın. Erdoğan, bu seçimlerde kendisi kaşındı azizim. Cumhurbaşkanı olmuşsun otur oturduğun yerde. Seçimlere gelip boy gösterirsen, boyunun ölçüsünü alırsın öyle. Hayır, olaya kendisi karışmasa bu kadar bozulmayacaktı. İlle de tutturdu “*Başkanlıkta, başkanlık; al sana başkanlık*”. Zübük filmindeki gibi adamın hırsı bitmez tükenmez ama bizdeki umutta bitmez tükenmez. Her nerede oy kullanıp, oyları koruduysanız. Sizlere izlenimlerini aktaran Düzgün Kızıllışımşek. Barajları yıktık şimdi sıra AKP’de.

BİR DEVLET GELENEĞİ: 1934 IRKÇI SALDIRILARI

Tarihi kanla, tarihi katliamla kurulu olan TC'nin tarih sayfalarında pek bilinmeyen bir olay yaşandı. Bundan 81 yıl önce 21 Haziran-4 Temmuz tarihleri arasında, tarihe "1934 Trakya Olayları" diye geçen Yahudilere karşı linç, yağma ve tecavüz saldırıları gerçekleştirildi.

1930'lu yılların başında özellikle Almanya'da Nazilerin iktidara gelmesiyle başlayan anti-semitizm hızla bütün Avrupa'ya yayıldı. Türkiye'de de belli başlı azınlık faşistlerin Nazi sempatanlığı üzerinden gelişen anti-semitizm, TC ve önceli Osmanlı Devleti'nin soykırımcı geleneğiyle birlikte yeni katliamlarında habercisi oldu. Dönemin azınlık faşistlerinden **Hüseyin Nihal Atsız**'ın Malatya'da Türkçe öğretmeniyken, Edirne'ye gelip "Orhun" adlı dergiyi çıkartması ve **Cevat Rifat Atilhan**'ın çıkardığı "Milli İnkılap" dergisinde yayınlanan yazılar saldırıların temelini oluşturdu. Milli İnkılap ve Orhun dergisinde yayınlanan yazıların halk arasında şoven ve ırkçı tohumlar ektiğini fark eden Yahudi cemaati ise Başbakan'a yardım isteyen bir dilekçe yazdılar. Lakin dilekçe Başbakan'a kadar gelmeden nerdeyse bütün makamları dolaştı.

Saldırılara, ilk önce Yahudileri teşhir ve Yahudi tüccarların boykot edilmesiyle başlandı. Tıpkı günümüzdeki Alevi evlerinin işaretlenmesi gibi o zaman da Yahudiler arasında öne çıkan isimler teşhir edilip ve Yahudileri tehdit eden mektuplar yazıldı. Ayrıca Edirne'de Yahudi geleneklerine göre et kesimi yapan mezbahaların kapatıl-

masına yönelik valiye sunulan dilekçe kabul edildi. Mezbahada çalışan onlarca kişi bu sayede işsiz bırakıldı, hem de Yahudilerin kendi inançlarına uygun hareket etmelerinin de önü kesilmiş oldu.

Trakya'daki Yahudilere karşı girişilen bu saldırılar zamanla fiziki saldırılara dönüştü. 21 Haziran 1934'te Çanakkale'de fiziki saldırılar başladı. Kırka yakın Yahudi ailesine şehri terk etmeleri, aksi yönde hareket etmeleri halinde öldürüleceklerine yönelik tehditler yapıldı. Tehditleri alan aileler apar topar ellerinde ne varsa satıp, satamadıklarını geride bırakarak İstanbul'a göç etti. Geride kalanların ise malları gasp edildi. Sokak ortasında linç edildi ve bıçaklandı. Kadınlara tecavüz edildi. Hahamlar yakalanıp çırılçıplak soyundurulduktan sonra sakalları kesilerek sokaklarda dolaştırıldı.

Bütün bu saldırıların sonucunda 10 bine yakın Trakya Yahudi'si buldukları yerlerden başta İstanbul olmak üzere başka illere ve yurtdışına göç etmek zorunda kaldı. Ayrıca Nazi Almanyası'ndan kaçıp Türkiye'ye yerleşmek isteyen bilim insanı ve sanatçıları da önü kesilmiş oldu. Aralarında Albert Einstein gibi dünyaca ünlü bilim insanı ve sanatçı da Trakya'daki saldırılardan dolayı Türkiye'ye gelmekten çekindi.

Bu saldırıların altında yatan neden ise; sadece H.Nihal Atsız ve Cevat Rifat Atilhan'ın çıkardığı dergilerde yayınlanan yazılar değil. Elbette ki bu dergiler de yayımlanan yazılar Trakya halkını etkileyip Yahudilere saldırmasını sağladı. Lakin sadece bu iki kişiye bütün bir saldırının sorumluluğunu yüklemek, saldırıların arkasındaki asıl fail olan Türk egemen sınıflarını görmemek demektir. Trakya saldırılarından 20 yıl önce başlayan ve Türk egemen sınıflarının sermayesini oluşturmak için Ermenilere karşı giriştikleri soykırımın devamcısı sayılabilecek Trakya saldırıları, bölgede ki burjuvaların sermaye oluşturabilmesi için devletin göz yumduğu ya da alttan alta desteklediği saldırılardır. Çünkü Trakya'da sermaye Yahudilerin elindeydi. Ve sermayeden mahrum kalan bölgedeki Türk burjuvazisinin sermayeye ihtiyacı vardı. Bunu bilen egemenler ise Yahudilere karşı bu saldırıları tertiplemekten geri durmadı. Bunun en büyük kanıtı ise Yahudi cemaatinin dergilerde yazan ırkçı yazılara karşı Başbakan'a gönderdikleri koruma dilekçesinin makamlar arası gidip gelmesidir.

Bir diğer sebep ise yaklaşan II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın Türkiye'ye sıçramasından korkan egemenler batıdan gelecek herhangi bir saldırıya karşı Yahudilerin olası bir ayaklanmasının önüne geçmekti. Sebebi her ne olursa olsun, 1934'te Yahudilere karşı girişilen bu saldırılar devletin soykırımcı geleneğinin bir yansımasından başka bir şey değildir.

ÇİĞDEM YILMAZ (KİNEM)

FERDİ KARACAN (MUNZUR)

**SELAM OLSUN SİZE! EY İHTİLAL İÇİNDE AÇAN KAN KIZIL
RENKLERİYLE ÖZGÜRLÜK VE KURTULUŞ YOLUNDA
HALKINA MEŞALE OLAN KARANFİLLER!**

**29-30 HAZİRAN 2010
DERSİM/OYACIK-ASLANDOĞMUŞ KÖYÜ ÇATIŞMASI**

CIWANÊN DEMOKRATÊN NÛ

Kovara Mehane a Siyasî bo Ciwanan | Hejmar 3 | Hezîran-Tîrmeh 2015 | ISSN: 2149-1208 | 2 TL

**DOĞANIN TALANINA,
ASİMİLASYON VE
AKP'NİN MEZHEPÇİ
POLİTİKALARINA KARŞI**

EVVEL TEMMUZ VE
MUNZUR KÜLTÜR VE DOĞA
FESTİVALLERİNDE
BULUŞALIM